

Universul Literar

Două tipuri de framușețe. - (Vezi explicația).

Calendar pe 1894

Ortodox
Duminică, 22 Mai. — Mart. Vasilisc.
Catolic
Duminică, 3 Iunie. — Clotilda.
Soarele răsare la 4.19; apune la 7.33.

SĂPTĂMÂNĂ

Săptămâna manifestațiilor, nu numai zgomotoase, dar și bine simțite.

In urma articolului „Adevărul”, în care studenții universitari erau acuzați, în chestia rușii steagului unei societăți filarmonice ungurești, armonia între studenți și socialiști s'a stricat cu desăvârșire.

Indignați de invinuirile ce li se făceau, studenții au spart geamurile de la redacția „Adevărului”, au rupt registrele și au risipit literile prin tipografia ziarului.

Ziarul n'a putut să fie citit o zi întreagă în București, de oare-ce manifestații le luau din mâinile vânzătorilor și le rupeau.

Altă manifestație a Ligei pe la osebite ziare, cari au luat apărarea cauzei românilor condamnați la Cluj. Pe la această studenții n'au manifestat cu sentiment de ură, ci din potrivă cu strigăte de „Ura!”

De condamnarea de la Cluj s'au emoționat și profesorii noștri universitari. Într-o adunare, ei au hotărât să redacteze o declarație, prin care să și exprime admirația pentru eroii din comitetul național din Ardeal și să denunțe Europei civilizate nedreptatea săvârșită de unguri.

Această nedreptate are urmări foarte triste.

In mai multe părți ale țerei Transilvaniei s'au întâmpnat ciocniri între unguri și români. La Alba-Lulia a fost o încercare foarte „serioasă” cu poliția, serioasă mai ales pentru români, căci patru dintre ei au fost răniți.

Aceasta pentru că bieții oameni au făcut o mică manifestație de simpatie osinditului de la Cluj, Pațița.

Urmarea acestei întâmplări e originală. Tot d. Pațița a fost dat din nou în judecată, pentru că pentru el s'au făcut turburări.

Jocul de cărți e lucru urticios, de sigur. Cu toate acestea, ori-ce-râu își are și partea sa cea bună.

„Clubmanii” din București au înființat „cagnote” pentru subscrierea în foliolar românilor din Transilvania.

Jucătorii noștri se întrec să depune sume mari, crezând că jocul va fi cu noroc.

Peste trei-zeci de acizari din București au căpătat diploma de ingineri de poduri.

Acești acizari se distinseseră prin faptul că și căpătaseră multe simpatii printre contrabandiști, cari introduceau în capitală spirit și alte bătăi, fără ca să plătească taxe.

Acești acizari, în lipsă de lucru, vor putea să contribuie la facerea planului Bucureștilor, pentru care se lucrează de atâta vreme, fără nici un spor.

Având cunoștință cu contrabandiștii, vor putea fi în stare să facă să se indice pe chartă și cărărușile ascunse pe care se pot introduce mărfuri în oraș fără de a fi jenați cine-va de acizari.

Cu gara de la Obor... s'a isprăvit. Guvernul a hotărât ca să construiască neapărat această gară, atât de necesară comerțului nostru.

Asemenea hotărâre s'a mai luat de ocărnuire de mai multe ori și de mulți ani, dar a rămas tot în stare de proiect. Poate că acum, oborenii vor fi mai norocoși.

In ori-ce caz ei se pot mângâia cu proverbul: „Nu ese fum fără de foc.”

Criză în Bulgaria. Ministerul Stambuloff a demisionat. Energicul prim-ministru de atâția ani al Bulgariei zice că e obosit și că de asta se retrage.

Alții zic că retragerea e făcută pentru o împăcare cu Rusia, care să recunoască ca legală starea de lucruri din Bulgaria.

Partizanii d'ai d-lui Stambuloff s'au încercat, la Sofia, cu dușmanii de ai acestuia.

Caracteristica săptămânii.—Greva proasfînților membrii ai sfântului sinod a mers până la sfârșit. Sesiunea a fost închisă de ministru, fără să se poată lucra nimic, din cauza lipsei de la ședințe a câtor-va prelați.

Ca pedecapsă, ministrul a oprit abșenților diurna.

Până acum, nu știam că prelații primiați diurnă chiar fiind abșenți.

Viața la mahala

Inimă seacă

Brava! Aiurusum să mi fie!... Să mi trăiască că merit așa ceva!...

Și toate astea, iacă pen'ce... Pen'că mi-am adus aminte de draga mea maala în care mi-am petrecut tinerețea, în care am trăit fericit.

Știi foarte bine că prețenii și prețeniile mele din maala sunt foc și pară pe mine că i-am tratat în favor cu o asemenea necinste!...

Am fost un necioplit, mărturisesc.... D'acea cer la toți și la toate escuzii și pardon, cum se cuvine să cer ca un om de familie și cu educație ce sunt!...

Toată pricina uitucelei mele este că mă boierisem, parol! așa... Fugisem la santru, unde credeam și eu c'o să mă pricopsesc. Ei, așa; pricopsală pe dracu!...

L'am tras pe aghiută de coadă într'una până când, într-o bună dimineață, mi-am adus aminte cântecul:

Fie pâinea cât de rea
Tot mai bună în țara mea!...

Șatunci, hait fuga tot la maala între cumetrele și cumetrii mei, cărora încă o dată le cer escuzii și pardon.

Ș'acum cu bonjour!

Care va's zică iată-mă la maala... Nici intrați cu nasul bine și dați de comedie... Și ce comedie, giugiuc!...

Numa ascultați ce am aflat și vă rog să mi dați băgare de seamă că mie mi place așa ceva!...

Unul din prețenii mei de odinioară, cumătrul Pritoacă zis și Inimă seacă s'a nșurat!...

Da, s'a nșurat și și-a luat o nevastă după pofta inimii, cu picățele și cu nuri!...

Nostinada e că însurătoarea asta, s'a făcut din dragoste!...

Auzi d-ta, Inimă-seacă să iubească! N'ași fi crezut una ca asta în ruptul capului!...

D'ala fi și zicea 'mneală Inimă-seacă, pen'că nimeni nu se lipia de inima cumătrului Pritoacă!... Fetele îl porecli seră așa, ele, juratele, cari nu putuseră, cu toată cauza ce și dăduseră, să îl facă măcar să zimbiască!...

Și, poftim, că afurisita de Mândica, făcu ce făcu și căzu cu tronul lui Pritoacă, care avea o inimă atât de plină, pe cât părea de seacă!...

Și p'ormă în te dragoste în draci, că se secase Inimă-seacă, d'ajunsesse scândură!... Să mor dacă spu minciuni!...

Ca să nu crape creștinul, s'a legat la cap într-o Duminică după prânz. Și iată cum cumătru Pritoacă a ajuns bărbățelul cumetrii Manda, cea mai frumoasă fată din maala, da și cea mai!...

Hi!... ce era să spu!... Să mă bat cu mâna peste gură ca să tac, că p'ormă nu mai are nici un haz!...

Se pare însă că:

Cât îi mărul de frumos!...
Ce păcat, că'i găunos!...

e foarte adevărat... Pen'că pe cât era cumătra Mândica de nurlie, pe atât era de guralie!... A dracului, foc, nu așa și pe dincolo!... Cicăitoare, gâlcevitore, par'că strănutase dracu când o făcuse înă-sa!...

Luna de miere o duse Inimă-seacă cum o duse!... Da pe urmă ține-te Pritoacă pritoceală să te ia muma dracului!...

Intr-o ocară îl ducea din zori de zi până târziu în noapte, deși blestema creștinul și țita care a supt'o!...

Când o apuca pandaliile, nu și mai găsea creștinul loc nici în gaură de șarpe!...

Ajunseseră de poveste n maala!... In toate zilele făceau comedii ca la Moși!...

Bietul Pritoacă de inimă rea a nșeput să se ia de darul bătăurei!... Și p'ormă să te ții colți p'amândoi când venia acasă!...

Curat trăiu ca șoarecele cu pisica!... Ceartă, gâlceavă, burdușală pe nfundate și câte și mai câte știute și neștiute!...

Toată maala trancănea pe socoteala 'mnealor și nu era suflet de creștin care să nu zică de câte ori venia vorba de spre ei:

— Să'i legi d'o mână și să'i dai pe gârlă!...

Și toate astea până mai acum câte-va zile când dracu își sparse opineile. Cumătrul Pritoacă veni seara cam dirj acasă!...

Cumătra Mândica îl primi la pont cu ocările 'mneal!...

Taci!... îi strigă nea Pritoacă!... Taci că intru în păcate!...

Ce să tacă!... Asta o înghimpa și o întărta și mai mult!...

Să tac, hai, bețivule!... striga 'mneal, să tac, ai?... Păi bărbat ești tu, păcătoșule și janghinosule? Om ești tu?

— Taci!... îi strigă el puind mâna pe un pahar de pe masă. Taci că te fac fărimele cu paarul ăsta!...

Și nea Pritoacă infuriat trînti paharul de scânduri și îl făcu tândări!...

A!... așa ți-e vorba!... răcni cumătra Mândica!... Ei, stai că ți arăt eu ție!... Și puind mâna pe alt pahar, îl făcu și ea tândări pe scânduri, strigând:

— Ce crezi tu că mi-e frică de tine!... Nea Pritoacă furios înhață un alt pahar și îl plezni și p'ela!... Cumătra Mândica nu se lăsă mai pe jos și sparse și ea altul!...

Și pe când se ocărau spărgeau într'una sticle, pahare, tot ce aveau de sticlă în casă!...

La urmă ne-având ce mai sparge, trecură la moștele!...

Incepură să arunce furioși în stradă unul câte unul scaunele, mesele, oglinzile, tot ce aveau, pe rând și c'o furie din ce în ce mai mare!...

Lăsară casa toacă!... În stradă nu era de cât moștele și gură-cască cât poțest!...

Nea Pritoacă, năbădăos și necăjit că n'are ce să mai arunce, se nștorcea prin casă ca un leu în cușcă pe când cumătra Mândica, cu mâinile în solduri, striga mereu:

— Ce credeai, mă, că mi-e frică de tine!...

— Taci!... răcni nea Pritoacă în culmea furiei!...

— Nu tac, mă, nu!...

— Nu taci?...

— Nu!...

— Ei, na!... dacă e așa!...

Și cât ai clipi la un ochi, nea Pritoacă o inhătă și o aruncă pe fereastră!...

Un tipet de groază s'auzi, urmat de alte tipete ale multimei grămădite în stradă!...

Credeți că a murit cumătra Mândica?... Ei, așa, ți-ai găsit, drac mort!... A turtit numat jobinul unui trecător care căsca gura la comedie și i a zgâriat puțin nasul, un nas cât toate zilele de mare!...

Ș'acu cumătru Pritoacă are două procesturi pe spinare!... Unul de devorț cu nevastă-sa și alta pentru jobinul și nasul trecătorului, care a lăcrămat la poliție!...

Pritoacă însă e mulțumit că scăpat de Neaga din casă și n'o să mai zică însurătoare câte zile o mai avea.

Marion.

A se citi pe pag. 5 începutul noului roman de mare senzație Dreptatea oamenilor sau Condamnatul nevinovat.

UNEI STELE

Prin lumile fără de margini
Mă de luceferi răttăcesc,
Apoi o clipă 'n lumea noastră,
Ca o minune strălucesc.
Și apoi dispar pentru vecie,—
Iar soarele în urma lor,—
El care a vrut să le refie,—
Suspină, plânge c'un lung dor.

Tu ești o stea răttăcitoare.
Luceafăr cum n'a mai trecut
Pe ceru 'nchis al vieții mele!
O clipă doar mi-ai apărut:—
Și acum dispari pentru vecie!
In urma ta, plângând, rămân,
Că n'am putut avea norocul
Să te opresc lângă al meu sân.

CAROL SCROB.

Roman, Mai, 1894.

ȘTIINȚA

(Tutunul și acțiunea lui. — Roțile de hârtie. — Temperatura solului în Sahara.)

S'a scris mult în ce privește primejdiile sați foloasele uzului tutunului.

Iată, pe scurt, istoria introducerii a-

cestei plante și acțiunea pe care o are asupra fumătorilor.

Tutunul e originar din America de Sud. El a fost introdus în Franța de Jean Nicot, la 1560, și i s'a dat numele de Nicotiana tabacum.

Înainte de a fi dat în consumație, tutunul e preparat ast fel ca să i se ia în cea mai mare parte posibilă substanța stricătoare «nicotina».

Tutunul de fumat conține o sumă de substanțe otrăvitoare și se află în cantitate mai mare în tutunurile de lux de cât în calitățile inferioare care sunt mai inofensive. În tutun e acid butyric, acid carbonic, amoniac, parafină, acid acetic, etc.

Principalul element e, însă, nicotina, prezența căreia în tutun s'a semnalat de Vanquelin, la 1809.

Nicotina e o otrăv foarte activă. Picătura din această substanță omoară un epure de casă în trei minute. În doze mici, asupra omului, nicotina are efect mai ales asupra inimii, căreia îi accelerează mișcările: în doze mai mari, produce un fel de înăbușală și poate cauza și moartea.

Zece centigrame de nicotină pot ucide un câne cât de mare. Ceea-ce caracterizează nicotina e o acțiune depresivă asupra sistemului nervos și, în special, asupra circulației sângelui.

Mirosul nicotinei se simte distinct în cadavrele otrăvite de această substanță. Se află urme de nicotină în sânge, în creier, plămâni și ficat.

Intrebuintarea tutunului nu scurtează viața, căci se ved zilnic bătrâni fumători mari.

Totuși, fumatul peste măsură a avut adese-ori consecințe funeste. Helwig a văzut murind doi frați, dintre cari unul fumase șapte-spre-zece pipe mari fără întrerupere și altul opt-spre-zece, aceasta la un pariu.

Se fac și sinucideri cu tutunul. Sunt cazuri în care două grame de tutun provoacă moartea și altele în care nici trei-zeci nu sunt de ajuns.

La cei cari fumează prea mult, se produc deosebite boale: Colorația neagră gălbue a dinților, ulceraii la gură, stomatita provocată de substanțele acre din tutun, ba chiar și cancer la buze.

Nicotina produce diaree la aceia ne-deprinși cu uzul acestei substanțe.

În schimb, uzul tutunului e foarte folositor în cazuri de epidemii; e de recomandat, pe vreme de inolimă, să iasă pe stradă ori-cine cu o țigară în gură.

* În vecinătatea orașului Chicago e o fabrică mare de roți pentru locomotive și vagoane.

Roțile acestea, mai rezistente de cât fierul, se fac din hârtie comprimată.

Roțile acestea pot parcurge 800,000 până la 1,300,000 de kilometri fără ca să se strice.

Un avantaj mare al roților de hârtie e că întrebuintându-se se suprime vibrațiunile și se micșorează uzarea traverselor.

* D. G. Roland a făcut cercetări foarte savante asupra creșterii temperaturii scoarței pământestii cu cât se scoboară cine-va în jos.

În Sahara, numai la o adâncime de 75 metri e o temperatură potrivită ca să existe cursuri de apă. De la aceste cursuri mai jos, temperatura, treptat, crește, dar în proporție mai mică de cât în țările cu climă temperată.

Sapiens.

ÎN VISURILE MELE

În visurile mele
Măririi n'am urmărit:
Eu, mai presus de ele,
Un suflet am slăvit:

În clipe mari și tainici,
Un suflet dacă ai,
Cu relele titanici
Tu peptul poți să dai!

Și-o inimă frumoasă,
De ai drept ajutor,
Durerea fioroasă
Își perde-al ei fior!...

În loc de-or ce plăcere,
Atâta, dar, aș vrea:
Un suflet cu durere
La suferința mea!

Și o inimă ce plânge,
Când plâng în lume eu
Și fruntea 'n flori și 'nceinge
Când simte-avântul meu!

1894, Mai.

Al. I. Șonțu.

Curier judiciar

Răbdări prăjite

Kir Iani Sotiropulo, brutar într'una din mahalalele noastre, a tras în judecată pe conu Nicu, pensionar, din aceeași mahala pentru datorie...

Procesul a venit înaintea judecătorului de ocol mai zilele trecute... Atât reclamantul cât și pîrîitul au fost față... Reclamantul e răcit rău... Strănută și tușește... Și nici conu Nicu nu e tocmai sănătos, sughiță într'una...

Judecătorul, conului Nicu.—De ce nu plătești datoria omului?... Pentru zece lei mai faci atîta tărăboi...

Conu Nicu, sughițînd.—Ic!... (Bătîndu-se cu mîna în piept).—Aici!...

Judecătorul.—Ce aici!...

Conu Nicu, sughițînd iarăși.—Ic!... Mă pomenește...

Judecătorul.—Cine te pomenește?... Conu Nicu, sughițînd și mai tare.—Ic!... Dracul să'l ia...

Judecătorul.—Pe cine?... Conu Nicu, sughițînd. — Ic!... Sughițu-ăsta...

Iani, tușînd și strănutînd. — Cihă... Cihă... Apti!... Asa față la ego în tot-d'una... De câte ori merge la ego apo tot casa de la dimialul ca să 'mî plătescă daturia, dimialul sughițe... Cihă!... Apti!... Carnacsi!...

Conu Nicu.—Ic!... (Iu' Iani) Să 'ți fie de bine!...

Iani. — Mulțumescu... În tot-d'una dimialul ma heretisește, ma paralute nu le vedo nici odată de la ochil...

Conu Nicu, sughițînd. — Ic!... Dacă am eșit politicos...

Iane, tușînd. — Cihă... Kirios zudecătoris să n'amu parte de la Maruluța de la ego, daca nu sinto de politetă exemplaris... Ma rogu se spue dimialul, daca la ego... n'a... Cihă... Apti!... Carnacsi!...

Conu Nicu.— Vezi că ai spus minciunul!

Iani, furios.—Mantîni la ego... Niți a dată... Ma cum ma duca la cuconis, pentru puinea care muncato la dimialul. Dimialul mi ridi la nazo si spune la ego: «Muine Kir Ianis, că astăzi nu am paralute!» Chind me duco muine, iar sughițe la nazo si spune iar la ego, muine!... Cihă!... Apti!... Carnacsi!...

Conu Nicu, sughițînd. — Ic!... Vezi Kir Ianis că spui minciunul!

Iani.— Mantîni spui la dimiata... Cum vede pa usa trateza la ego cu cateluta che țigaris... La ego spune mesă, plătește daturia... Ma dimialul țite merou: «Muine»... La ego rabda pana muine si tot cu rabdaris o due într'una.

Conu Nicu, rîzînd.— Răbdări prăjite, precule...

Judecătorul.— Va să zică nu vrei să'i plătești...

Conu Nicu.— Cum nu... Nu mai vezi că (sughițînd)... Ic!... Aici!...

Judecătorul.— Ce aici?

Conu Nicu. — Ic!... Mă pomenește...

Judecătorul.— Cine?

Conu Nicu, luîndu'l gura pe d'inaime.— Vr'un creditor.

Iani, cu bucurie.— Vezi si la dimiata, tir zudicătoris, are mai mulți credito-ri de cât ego...

Conu Nicu.— Păi dacă n'ăși avea credito-ri, n'ăși avea prieteni carî să'și a-ducă aminte de mine...

Judecătorul.— Poate că ai dreptate... (apăciuitor).— Plătește mai bine dato-ri și te scapă...

Conu Nicu.— Plătesc, d-le judecător, un nu... Se poate una ca asta?...

Iani, neîncrezător.— Platești cu rab-bris prazitis...

Conu Nicu.— Ba cu parale...

Iani.— Cundo, mi rogo?...

Conu Nicu.— Măine...

Iani, sărînd în sus.— Cundo am spus'o ego che muine...

Conu Nicu.— Să pleznesc că măine... (mai vezi că (sughițînd).— Ic!...

Judecătorul.— Ce?

Conu Nicu.— Să mai lase doi franci datorie că atît am să'i dau...

Iani, neîncrezător.— Laso si trei, nu a plateste la ego datoria amu...

Conu Nicu, bucuros, numărînd bru-fulul șapte lei.— Poffim.

Iani, vîzîndu-se păcălit, nu vrea să înmescă.— Nu, lasă să vedemo țe zice zudecătoris...

Judecătorul.— Te-ai învoit să'i lași ei franci și prin urmare ia!

Conu Nicu, făcînd semn că'și pune mîin în buzunar.— Dacă nu vrei, mai le... Ic!...

Iani, repezindu se la el și luîndu'Y

banii.— Țe e'n muna, nu'Y mințuna... Cihă! Apti!...

Judecătorul.— Să v'e fie de bine... Iani.— Carnacsi! Pardon... Mersi!...

Și cei doi adversari ies la braț și se due la cărciumă unde kir Iani face un flecuțo de ținste pentru că dimialul a luat paralute.

Miticuță.

CARTEA VIETEI

Justiția fără putere este neputin-cioasă; puterea fără justiție este ti-ranică.

* * *

A voi să uiti pe cine-va, este a te gîndi la el.

* * *

A lăuda o acțiune frumoasă este a participa la ea.

* * *

Veți convinge pe oameni despre ori-ce veți voi, fiind-că înțelepciunea lor e slabă; nu veți putea să'i faci să tră-iască cum veți voi, fiind-că temperamen-tul lor e tare.

* * *

Acel care are prea mulți prieteni, n'are nici unul.

A se citi pe pag. 5 începutul nou-lui roman de mare senzație Dreptatea oam-enilor sau Condamnatul nevinovat.

CRONICA

La Moși

Lăsați lenea la o parte, Că, zău, sunteți caraghioși Șa' cu toții, ha' năvală Să petrecem pe la Moși!

Ha' la țuică, da de munte, Și la mititei gustoși. Ha' la vin, și ha' la bere Ha' cu toții drept la Moși!

Ha', în țîrg la panorame, Stați și cumpărați gogoși, Ha' să cumpărăm baloane Cum se cumpără la Moși!

Stați să luăm și turtă dulce Și cercet de cei frumoși. Oh! să bem și-o limonadă Cum se bea în țîrg la Moși!

Ba zău, ha' și la paiețe, Nu v'e faceți năzuoși, Că acolo se petrece Când te duci în țîrg la Moși!

Mă, dar, uite, Vasilache!... Și 'mprejur la curioși, Hei, cum ride toată lumea Par' c'ar fi în țîrg la Moși!

Ș'apoi, uite, și maimuțe Și ursari din cei găgioși, Cum mai joacă pe Marifa Di, ha'!... Di, ha'!... ca la Moși!

Uite lăutari, cimpoae, Luminatii de galoși, Călușei cum se 'nvîrtește, Zgomot mare, ca la Moși!

Uite și la Iliade Ce de oameni tacticoși, Cum beați vin pe iarbă verde Și petrece ca la Moși!

Uite, uite și mai uite Căți chefiți gălăgioși, Ba băta'i, ba vorbă lungă, Imbrănceli ca 'n țîrg la Moși!

Lăsați lenea dar de-o parte Că, zău, sunteți caraghioși, Șa' cu toții, ha' năvală, Să petrecem pe la Moși!

Nicodem.

Ilustrația noastră

Doné tipuri de frumusețe

Pe pag. 1 a numărului nostru de azi dăm un splendid tablou datorit talenta-tului pictor Gamba.

Tabloul reprezintă două tipuri de fru-musețe clasice. Sunt două fete, una blon-dă și cea'altă brună. Amîndouă sunt îmbrăcate în costume splendide de bal mascat.

În tablou se reprezintă momentul, când cele două fete își scot măștile și apar figurile lor încântătoare, dră-guțe și subjugatoare.

Tabloul e artistic executat și de o valoare mare.

Ilustrația de pe pag. 1 e copia ace-s-tui tablou. Ea e executată în atelierul zincografic al «Universului» și tipărită cu mașina noastră specială de colorii.

OAMENI ILUSTRI

Nu de mult a murit cel mai popular colonel al Elveției: Hans Heinrich Wieland. El s'a născut la 1822 în Bas-el; a intrat ca locotenent în ar-mată la anul 1848 cu ocazia ocu-pării granițelor renane. Cu toate că se apucase de comerț, el s'a lăsat de meseria asta și a intrat în armată. Ofițerul din Basel a fost format la 1850 în Neapol batalionul 13 de vînători elvețieni. În acesta a intrat Wieland.

La 1859 a luat parte la mai multe lupte în Italia. După terminarea răs-boului s'a reîntors în patrie unde mai târziu a fost numit comandant de in-fanterie. El a organizat armata elvețiană.

Wieland a fost decorat de mai mulți suverani atît pentru bravurile sale mi-litare cît și pentru diferitele scrieri de strategie, din care se vede că dînsul era un om foarte cult.

LUCRURI DIN TOATĂ LUMEA

Un incendiu în America.— Ziarele din New-York anunță că faimosul Ta-bernacol al reverendului dr. Talmage, la Brooklyn, a fost distrus de un mare incendiu care a izbucnit în momentul în care celebrul fondator sfîrșia o pre-dică.

Credincioșii în număr de 5000 s'a'n retras fără să se producă nici o pa-nică.

Nici un accident de persoane nu s'a produs, dar n'a mai rămas nimica din faimosul Tabernacol, unul din cele mai frumoase locuri de închinat existînd în America. Zidirea lui costase două milioane de franci.

Flăcările au distrus reliquiele aduse de d. Talmage din Pămîntul sfînt.

Au fost prefăcute în cenușă un mare hotel și mai multe case din vecinătate. Pagubele se urcă la 5 milioane de franci.

Geografia regiunilor Venezuelei.— Iată câte-va detalii geografice asupra regiunilor Venezuelei, care au fost atît de mult încercate de cutremurile de pămînt despre care am vorbit de cu-rînd.

Merida, capitala Statului Anzilor, a-vea, după recensămîntul din 1891, o po-pulațiune de 15.000 locuitori.

Ea a fost reconstituită după ce fu-sese distrusă cu totul de marele cutre-mur din 1812.

Ca monument, ea are palatul guver-nului statului, catedrala, o mare uni-versitate și statuele generalilor Boliva și Paéz.

Ea este situată la 1.600 de metri d'a-supra nivelului mării în fața munților Sierra-Nevada.

Egido este situat la o depărtare de o poștă și jumătate de Merida. Este un orașel cu 5.000 de locuitori în care se cultivă foarte multă trestie de zahăr și cafea.

Lagounilla este un alt orașel cu 1.000 de locuitori și care este așezat pe țăr-murii unui lac în care se află în mare cantitate bicarbonat de sodă.

O mamă care 'și arde copii

Doi vecine ale femeii Guffepy, do-miciliată la Trétoy-le-Château, în Franța, simțînd un miros de carne arsă în lo-cuința de alături, dădură de veste pri-marului comunel.

Pătrunseră în casa femeii și, după descoperirea unor indicii suspecte, par-chetul din Compiègne fu prevenit.

Se făcu o descindere judecătorească după care se descoperiră, îngropate în grădina două căpătîni de copii mici și o secure plină de sînge.

După examinarea medicală, se con-stată că femeia născuse de curînd.

Criminala, făcînd doi copii gemeni, le-a tăiat capetele pe care le-a îngro-pat, iar trupurile le-a ars.

Arestată, a declarat, cu mare liniște că n'ar fi avut cu ce să hrănească pe copii și că așa, ei sunt fericiți, de ore-ce sufletele li s'au dus în ra' de-adreptul.

Doi nenorociri în județul Tutova

Niculae Mihoride, din comuna Schi-neni, iubia foarte mult pe legendarul tata Noe, căci foarte adese-ori se «par-fona», «lua pisica» de coadă, «fura lu-leaua neamțului», «se înglîndisea», sau cum îi mai zice.

În sfîrșit îi plăcea omului cheful și când era în tonele cele mai bune nu mai cel auzia!

Tata Noe cel bătrîn
Fost-a fost pu' de Român
El a născut veselia
Căci a descoperit via
Să-l slăvim
Să'l cinstim
Tot cu vin și cu pelia
Bînd voios
Bucuros...

Mihoride era în vîrstă de 54 de ani și om de altmîntrelea voinic.

Într'una din zilele trecute s'a dus la cărciuma din sat și a bîut până pe la orele 5 și jumătate p. m. Îmbătîndu-se bine a pornit-o spre casă.

Pe când trecea pe lângă o rîpă unde locul era foarte alunecos din cauza ploiei, a căzut în rîpă, unde a fost găsit mort.

Nenorocitul om suferea și de boala pe-lagra.

O altă nenorocire s'a întîmplat într'una din diminețile trecute lângă Bîrlad.

Fănarul Mihail Anghelescu, din acest oraș, în etate de 18 ani mergînd pe înașul orașului cu niște viței ca să-i dea la pășunat, la reîntoarcere, pe cîmp, s'a apucat să sloboadă un pistol cu 2 țevi, ce-l avea la dînsul.

Cum o fi umblat cu arma, cum nu, destul că pistolul descărcîndu-se, l'a rînit grav la mîna stîngă.

Execuția unui urs

Directorul unui circ din Viena avea între alte dobitoace și un urs frumos și tînăr, din pădurile Uralului.

Ursul acesta însă era năzdrăvan de tot. Măria într'una, rupea tot ce apuca cu labele și nu voia să asculte odată cu capul de dresor. Oamenii s'au căs-nit foarte mult cu ursul acela, până ce vîzînd, că tot rău și îndărătnic e, di-rectorul s'a hotărît să'l omoare.

După câte-va sfaturi cu subalternii săi a' pronunțat sentința de moarte a-supra ursului. Ce făcuse el să fie con-damnat la moarte? Aruncase bombe cu dinamită ca Ravachol, a sugrumat pe cine-va, a furat, etc? De loc. El s'a purtat bine de cât că nu voia să în-vețe la școală, adică nu voia să învețe să călărească, să sară, să se suie pe scări și să răză lumea de el.

Ce să-i faci însă, lumea-i rea și exe-cuția s'ermanului urs a avut loc a doua zi cu mare pompă.

Ursul a fost scos într'un loc anumit, unde i s'a dat o mare bucată de pî-ne unsă cu miere.

S'o fi minunat și ursul în gîndul lui de atîta cîinste, dar pe când mîncea mai bine, un servitor i-a tras un glonț de pușcă într'o ureche.

Moartea condamnatului a fost in-stantanee.

UN PROVERB

La olog să nu te lauzi cu cismele.
(Turcesc).

Castelul Fermecat

ROMAN DE PIERRE SALES

XVII

-- Sfință născătoare! l'au bătut. Și de data asta era cât pe aci să se scoboare, uitându-și toate planurile, ne având de cât o dorință: să ia pe mîit-tel în brațe, să l'apere contra tuturor. Nu era dēnsa mama lui?

Insă d-șoara Emiliana de Preuilly so-sia asemenea în curte; era foarte gal-benă și zise cu violență servitorului: -- Am dat ordin să nu s'atingă ni-meni de copilul acesta.

-- D-șoară, să nu-ți fie cu supărare, cu băiatul ăsta nu e de scos la capăt; nu ascultă de nimeni; deună-zi a fu-git cu ciobanul, și e o curată minune că n'a căzut de la Guildo, ca mă-sa. Alaltă-ieri a intrat în iaz așa îmbrăcat cum era ca să culeagă flori; atunci i s'a dat o calcavură. Iți spun drept, d-șoară, că băiatul ăsta e o neghină pe care ai fi făcut foarte bine s'o lași la Paris.

«In sfârșit știu eu că ai făcut asta din prietenie pentru bătă Naic, to-tuși...»

Emiliana își șterse pe furis o lacri-mă și zise cu destulă liniște:

-- Eu nu zic că copilul n'o fi nebu-natic insă vreau să fie îndreptat prin blândețe iar nu prin bătăi. M'am în-sărșinat cu el, sunt răspunzătoare de el, și vreau să fiu ascultată când dau ordine în privința lui. Hai, dute...

Făcu servitorului un gest foarte au-toritar ca să plece; apoi chemă pe Marc.

-- Vino de mă îmbrățișează, micul meu prieten.

-- Nu vreau.

-- Nu vrei? Dar știți bine că eu nu-ți fac nici un rău. Hai, vino...

Se ruga ast-fel de copil în vreme ce Arnold, stând la o parte, zimbăia de ea cu ironie.

Iar Naic înțelegea ce comedie dure-roasă juca dēnsa.

Marc stătea cu coatele pe ghizdurile puțului, și făcea semn cu capul că: nu, va veni.

-- Dacă n'ai azi vreme de perdut, zise Arnold aprinzându-și o țigară, mă întreb serios de ce te interesează atata de broscuul ăsta. Eu unul l'as fi lăsat acolo la Paris unde se afla...

«In sfârșit, dacă vrei, mă duc să-ți aduc eu.»

Se repezi d'odată și-și lăsă mâna greoaie pe umărul lui Marc. Insă a-cesta prevăzuse atacul; se plecă, scăpă și o croi de fugă pufnind de ris într-un chip triumfător.

-- N'o să mă aibă în palmă domni-șorul, și nici doamna, exclamă copilul. Arnold se întoarse spre sora sa.

-- Iată rēsplata pentru devotamentul tēu, nu-ți așa că-ți frumoasă... Și când mă gândesc că seara n'ții l'ai pus la masă cu noi!...

Emiliana, cu trăsăturile feței sbărcite, cu ochii în pământ, făcea sforțări vē-dite pentru a-și stăpini emoțiunea, pen-tru a nu vorbi, de oare-ce nu putea să spună adevărul.

-- Și toate astea pentru ce mă rog? bombănia Arnold, pentru că nebuna a- ceea de Naic, te-a făcut să crezi în dragostea ei.

-- Uită că Naic e sora de lapte a viitorului meu bărbat.

-- Atunci Raymond n'avea de cât să ia la dānsul pe broscuul.

-- Era cu puțință asta, când baro-neasa de Kermeric avea groază de sēr-mana Naic? Copilul n'ar fi fost bine tratat pe lângă dēnsa. Și cu toate astea datorita noastră era să-ți fim loc de părinți. Fac plăcere lui Raymond ocu-pându-mă de această mică ființă, și sunt foarte fericit de asta... Și te rog Arnold să nu mă mai critici în această privință.

-- Fie și așa, buna mea prietenă, zise Arnold, cu atât mai mult că n'o să mai treacă mult până să te numești baronoasa de Kermeric.

«Și atunci nu va mai avea nimeni dreptul să-ți facă critici, de cât bărbatul tēu. Și dacă vrei poți putea înțelege asupra acestui punct, cu atât mai bine. Insă crede-mă, sora mea, țeranul ăsta ț'a vorbit vorbe de aur. Nu se crește ca un fiu de prinț fiul Naice; el e un țeran și câte-va lovitură sădravne cu bēțul a fost în tot-d'a-una cel mai bun sistem de educațiune pentru un țeran.

«Tu zici că soacră-ta n'o să l'primească în casa ei: vezi bine că aci nu e de suferit de cât din considerație

pentru tine; deci trimiți-l îndărăt la Paris; plătești pe fie-ce an o sumă de bani și iată-te scăpată de o grijă, iată-ve achitați, tu și Raymond, de o dato-rie pe care credeți că o aveți către o servitoare.

«Sarcina o să fie foarte grea dacă de-peșile acelea din Paris sunt adevărate.

-- Doamne! exclamă Emiliana cu durere, dar depeșile acelea n'au fost confirmate...

-- Ba da...

-- Ar fi trebuit să-mi spui de cum te-ai întors.

-- Am intrat în camera ta; dormiaș adânc și pre legea mea eraș foarte fru-moasă, visai de sigur de fericirea ta atât de apropiată, n'am voit să te des-cept. Pentru ca cine-va să afle știri ne-plăcute, e tot-d'a-una prea curând.

-- In sfârșit, dēnsa o fi cu adevărat în viață?

-- Mai bine ar fi de o sută de ori, pentru ea și pentru noi, să fi părăsit pentru tot-d'a-una această vale de la-crimă. Totuși eu și Raymond ne-am dus aseară la Saint-Malo și am vorbit cu comisarul de poliție. Depeșă d'futiū e foarte lămurită; se zice acolo că Naic s'ar fi prezentat în puterea nopții la institutul lui Marc pe strada Nollet: era cu capul gol, cu hainele rupte, su-fla repede și ochii îi erau rătați.

-- Ce a zis dēnsa?

-- Nimic; n'a dat nici o explicație; n'a voit să răspundă la nici o întrebare. Ce-a făcut de când a dispărut? Unde-a trăit? În mâinile cui a căzut? Mă înfior gândindu-mă la soarta ce o fi avut...

-- Sērmana fată! Ah, asta-mi intu-necă aproape toată fericirea. Dar ce s'a făcut dēnsa în urmă; domnișoarele acelea ar fi trebuit să n'o lase să plece.

-- N'ai îndrăznit... înțelegi o nebu-nă... Dēnsa s'au gândit că o să se întoarcă acasă la ea și că atunci va fi mai lesne să pună mâna pe dēnsa. Insă nu se știe nici odată partea de cuminenție și de nebulie ce se află în-tr'un creier desechilibrat. Naic, în mo-mentul de a intra acasă la dēnsa ș'a schimbat părerea. O fi ghicit oare că aveai să vie oamenii să pună mâna pe dēnsa? Nu se știe, adevărul e că a fugit.

-- Unde o fi dēnsa acum, Dumnezeule!

-- Ce-ai zice tu, vēzēnd-o d'o dată apărând în mijlocul ceremoniei și in-cepēnd a face vr'o extravagantă?

-- E aci?

-- Nu se știe bine; insă după o scurtă anchetă făcută la Paris, s'ar fi vēzut de către mai mulți oameni, în sala pa-șilor perduți, de la gara Saint-Lazar, o femeie foarte sdrențuită, ale cărei sem-nalmente corespund cu ale Naice; pre-cum și cu ale unei femei care s'ar fi scoborit aseară la Saint-Malo din trenul din Paris...

-- Sērmana mea Naic.

-- Mai la urmă, asta se explică foarte natural, cum vorbiam er' cu Raymond. După cine știe ce aventuri, Naic vine la Paris, se prezintă la institutia unde și-a lăsat copilul și i se spune că Ray-mond a venit și l'a luat. Atunci ia, în-tr'o lucrare de rațiune, pleacă din Paris spre Saint-Malo. Acum întrebarea e o fi dormit în orașel său în Guildo? În tot cazul eu mă tem, că de ziua de azi n'o să scăpăm fără de incurcături.

«Din fericire autoritățile sunt vestite.

-- Autoritățile! exclamă Emiliana cu groază.

-- O, liniștește-te, autoritățile proce-dează cu mare băgare de seamă, fără șgomot...

«Înțelegi că e de neapărată trebuință ca nenorocita să fie închisă într'o casă de sănătate.

Vēzēnd pe sora sa plângēnd, Arnold adăogă repede:

-- Suntem pe deplin înțelegi în pri-vința asta, eu și Raymond; am vorbit îndelung ieri, relativ la asta; suntem de părere cași tine că trebuie să ne însărșinăm cu această nenorocită. Insă, în interesul ei chiar, nu trebuie s'o lă-săm mai mult în libertate; se poate să atenteze la propria sa viață, să cadă în mâinele vr'unor mizerabili.

«Ce tristețe!... acum vēd și eu că nu e fericire fără umbră.

-- Ce vrei, zise Arnold cu un gest de-gajat. Insă eu vēd că nici te gândești să te îmbraci...

-- Ba da, ba da, am destulă vreme. Emiliana se despărți de fratele său care se-ntoarse în castel; dēnsa porni spre locul unde se afla micul Marc. A-cesta se pusese jos, pe pământ, și făcea grămăzi din noroiul ce se afla în jurul puțului.

Nu se mișcă de loc; se lăsă să fie sărutat pe pēr, fără să-și ridice ochii măcar spre aceia care l'mângăia. Și pe urmă Emiliana porni împleticindu-se să se întoarcă îndărăt, în castel când o chemare sfioasă o făcu să ridice ca-pul.

-- Domnișoară.

-- D-zeule!... Naic!...

Îi zări capul cu pērul în desordine, plin de fire de fân, cu ochii arzatori.

-- D-șoară, vino aci, vreau să-ți vor-besc să nu audă nimeni. O, vino, te rog!...

Emiliana o privea cu o uimire dure-roasă și murmură instinctiv:

-- Cu adevărat are un aer de nebună!

Stăpănită de un sentiment de mare temere, voia să strige ajutor; insă gla-sul Naicei deveni așa de rugător...

-- O, domnișoară, te conjur... o, pen-tru dragostea ce avem amēndouē pentru micul Marc, vino de ascultă ce am a-ți spune, mai înainte ca cine-va... E așa de fals, așa de ticăloșese lucrul tot ce-ți s'a spus despre mine.

Emiliana se hotărî. Aruncă o privire împrejur spre a fi sigură că nimeni n'o vede și se apropie de Naic cu gând s'o cruce de brutalitățile poliției, s'o li-niștească prin blândețe.

Naic, vēzēnd-o lângă dēnsa, isbucni în plâns. Apoi sărutându-i mâinile, zise:

-- O, ce bine mi-a făcut să te aud vorbind ast-fel de mine. Asta m'a mângăiat aproape de toate răutățile ce ex-prima fratele d-tale... ești așa de bună.

-- In sfârșit o să-mi explic mie acum ce ai făcut în 5 săptămâni...

-- Da, d-tale, o să-ți spun tot, tre-buie să-ți spun tot. Dar jură-mi mai întēi că nu mă crezi nebună...

Emiliana stătu la indoială; Naic făcu cea d'întăi mișcare de mânie.

-- Ah, d-ta 'i crezi pe dēnsă, și nu-mai de milă poate te-ai învoit să mă ascuți pe mine...

-- Din dragoste, Naic, știți prea bine asta. După ceea ce ai făcut pentru mine nu 'mi ești aproape ca și o soră? Și nu ești sora logodnicului meu?

-- A logodnicului d-tale? zise Naic cu un ton rău.

Și rinji cu amēriciune.

-- Vom vorbi îndată și despre dēn-sul. Dar mai întēi, d-șoară, explică-mi cum e cu puțință ca micul nostru Marc să fie crescut într'o fermă, că cine-va a îndrăznit să l'bată, fie și o singură dată?... Eu, de când se află el în lume nu l-am certat de cât în sărutări; și mai adineaurea, fără intervenirea d tale dobitocul acela de servitor era să l'lovească cu țapoiul.

La vorbele astea, care nu păreau de loc ale unei nebune, Emiliana se apără foarte moale, ca și o vinovată.

-- De oare-ce tu ai fost de față la scenă, ai putut să vezi în ce chip i-am luat apărarea.

-- Ei bine, d-șoară, eu găsesc că e ceva neînțeles ca d-ta să fi avut trebu-ință a l'lua apărarea?...

-- Tac!, te rog, o, tac!

Naic cam ridicase glasul și Emiliana 'i punea aproape mână pe gură pentru a o sili să tacă.

-- Nu sunt încă măritată, Naic.

Naic aruncă Emiliane o privire de imens dispreț. Nu era încă măritată. Cu asta voia dānsa să explice tot, părăsirea copilului, creșterea lui la fermă. bătăile. Nu era încă măritată! și pen-tru ca să fie măritată, pentru ca nimic să nu 'i impede dragostea, d-șoara de Preuilly uita aproape că era mamă.

-- Dacă 'i așa, zise Naic cu brutalitate, era mai bine să l'lași încă la Paris.

-- Asta era și părerea lui Raymond.

-- Ah, exclamă fata rinjind din nou, asta era părerea lui...

-- Da, insă eu nu mi-am putut bi-rui dorința de a l'îmbrățișa.

-- Ca și mai adineaurea, când eraș cu totul sigură că nimeni nu te vede!... Asta e tot ce-ai găsit în inima d-tale pentru draguțel ăsta?

-- Dar tu trebuie să n'țelegi, Naic.

-- Da, da, înțeleg, d-șoară că te gā-dești mai întăi la d-ta, și la mititelul ăla numai mai pe urmă, când ai vreme...

-- Cu adevărat, Naic, zise d-șoara de Preuilly care începea să se supere, mă întreb dacă nu cum-va...

-- Dacă nu cum-va sunt nebună, nu 'i așa?... Nu, d-șoară, sunt în toate mințile. Și nu înțeleg cum d. de Ker-meric suferă să se trateze ast-fel un copil care în curând o să poarte nu-mele său, căci crez că ai de gând să l'legitimezi prin contractul de căsătorie.

Emiliana plecă capul și zise cu u-milăntă:

-- Ce rea ești să mă torturezi ast-fel!...

E adevărat că tu vorbești fără să știi... D na de Kermeric s'a învoit la căsăto-ria noastră. Raymond a înlăturat toate pedicele. Crezi tu, care cunoști așa de bine pe d-na de Kermeric, că dēnsa ar fi permis flului său să se însoare cu amanta lui? A fi spus baronesei ade-vărul, era a ne fi despărțit pentru tot-d'a-una. Atunci ar fi trebuit să aștep-tăm moartea acestei femei.

-- Și în scopul cununiei, micul Marc e sacrificat.

-- Nu, o să l'apropiem de noi cu încredință; dēnsul va fi crescut ca și cel-l'alt copil al nostru și mai târziu vom putea să l'adoptăm...

Se scuza cu un glas rușinat sim-țind bine că în privința asta fusese vino-vată, că un copil are drepturi nepre-scriptibile pe care e criminal a nu i le ținea în seamă.

-- Și pe urmă, adăogă dēnsa în vreme ce un val de sânge îi năvăli în față, nu e vorba acum numai de micul nos-tru Marc ci și... ci... dacă un alt copil...

-- Ce spui? Un altul?

-- Da, și dacă n'am fi încă căsăto-riți... Vezi bine, Naic, că ar fi fost o nebulie să nu ne folosim îndată de bunele dispoziții, ale d-nei de Kermeric, de induloșarea pricinuită în sufletul ei întoarcerea nesperată a fiului său... Pote că peste câte-va luni ar fi fost prea târziu.

-- O, o! exclamă Naic acoperindu-și fața cu mâinile, o, d-șoară Emiliano!...

Și dēnsa se întreba cum se făcea ca aceea fată de rasă mare să fie așa slabă în fața dragostei, în vreme ce dēnsa, o simplă țerancă, fusese tot-d'a-una atât de castă, de curată fără o singură do-rință!...

Și ce să facă în fața unei așa com-plicații, a unei așa uitări de sine însăși din partea Emiliane, a unei așa în-drăzneli, at unuș așa triumf deplin din partea groaznicului bandit pe care l'demascase.

-- O! ticăloșul, ticăloșul!!

Cuvintele astea le pronunță cu un ton din ce în ce mai ridicat. Iar Emi-liana, uimită, îi răspundea:

-- Ce ai, Naic? Ce ai? De cine vor-bești? Și te rog să nu strigi așa.

-- Ba da, ba da, trebuie ca adevărul să iasă la lumină; șarlatania nu poate să dureze mai mult!...

Din ce în ce se exalta, făcea gesturi mari și respingea cu violență pe d-șoara de Preuilly care voia s'o coprindă cu brațele, s'o liniștească.

-- Nu, nu, căsătoria asta n'o să se facă, e cu neputință să se facă! Ah, cât te plâng, cât te plâng, d-șoară; rēspunde 'mi repede, când se face cunu-nia, de oare-ce sunteți așa grăbiți ca să terminați odată?...

În momentul acesta, glasul d lui conte de Preuilly rēsună jos:

-- Dar unde e sora ta, Arnold? Ra-ymond o să sosească peste un moment și ea n'o să fie gata; și așa vom face pe bētrānul preot de Guildo să aștepte aci mai mult de cât trebuie, ceea ce ar fi o adevărată neocuință.

-- Dar, tată, rēspunde Arnold, nu știu unde e sora mea; mai adineaurea era aci în curte.

-- Poate că broscuul ăla o să ne spună.

Contele se adresă cu rēsteală micului Marc care urma a face movili de noroi:

-- La spune tu, ai vēzut pe d-șoara Emiliana.

Tonul întrebării displăcu băiatului; și pe urmă, dacă d-șoara Emiliana, sin-gura persoană care 'i arăta dragoste, voia să se țină ascunsă, nu dēnsul avea să o trădeze.

Se uită la conte câte-va clipe și pen-tru ca să nu prea mință, dete din umeri.

-- Strengar blestemat! pronunță d. de Preuilly printre dinți. In sfârșit mâne fică-mea va fi măritată și bărbatul ei 'i va băga mințile în cap în privința acestui băiat. Hai, vino încoace; pote că Emiliana s'a întors în casă prin față în vreme ce noi eram aci; dar du-te și 'i spune să se grăbească, imi place să fiu exact.

În cursul acestei conversații, Naic stătuse nemișcat, uimit.

Emiliana tremura groaznic de când tatăl său își exprimase într'un chip așa lămurit părerea asupra micului Marc.

Când tacerea se restabili din nou sub dānsale, țeranca înaintă d'o dată spre stăpāna sa.

-- Așa dar cununia e hotărâtă pen-tru azi?

A se citi urmarea în «Universul Literar» de Dumineca viitoare.

DREPTATEA DAMENILOR

SAU

CONDAMNATUL NEVINOVAȚ

de

ALEXIS BOUVIER**EȘAFODUL DATORNIC****PROLOG**

I

Ce se petrecea în piața Rochetei într-o noapte de Răpăciune

Bătuseră ceasurile două d'inspre dimineață.

Era frig, umezeală, mocirlă: în ceața deasă care se întindea, se auzia zgomotul mulțimei îmbulzite pe piața Rochetei. D'abia se putea vedea lămurit la trei pași. Agenți și sergenți de oraș înfrunau pe curioși și i' opreau de a se apropia de centrul pieței unde lucrau șase oameni.

Acei oameni clădeau eșafodul pe care, în zorii, avea să cadă capul ucigașului Cornilă Lebrun.

Se auzia zgomotul ciocanului care lovia asupra penelor de lemn, răsnetul scândurilor și al bănelor ce se isbeau, se vedea, prin ceață, felinarele roșii ale lucrătorilor.

În noaptea aceea, în ceața, acel vuet al mulțimei, acel zgomot al lucrărilor, umezeala ce cădea înghețată, totul era infricșător și jalnic.

Simțai sângele răcind în artere, tremurat de frig și de spaimă, și, chiar subțelele mai calde vestminte se zbărlău pe pielea.

Era acolo toată lumea scârboasă a execuțiilor, tot-d'una aceeași! Fete vinete, cu obraji scofălici, cu ochi aprinși de flacări grozave, cu buze subțirele... trupuri slăbănoage peste car, fără să fi tremurat, se lipeau bluzele de pânză miuite de umezeala nopții.

Glaserile ce se auziau erau răgușite de zămă (așa ziceau ei rachiului).

Femei!... fetișoare!... mame erau acolo, cu pruncul, verde de frig, atârnat de peptul lăptos.

Cei mai mulți dintre acești oameni veniseră de zece ori la ceasul acela, așteptând să vadă dacă nu avea să se îndeplinească odată desfrul de sânge ce le făgăduise justiția.

Toată lumea aceea grohăia, se ducea, se întorcea, bătea cismele ca să și încălzească picioarele, schimbând vorbe nerușinate.

Acei oameni par'că se cunoșteau între ei.

Neguțătorii de tot felul treceau printre cete strigând:

— Tigară și foc!

— Cogniac, aniseta și casis! numai zece bani paharul!

— Calde! calde!... lipile cu cartofi!

Obicnuiți își dau cunoștința astfel:

— Uite! d-ta ești! bună ziua... Par'că te-am văzut și la a lui Lapomeraye.

— Da, nu lipsese de la nici o execuție.

— Ca și mine!

— Mi-aduc aminte de d-ta.... eram acolo atunci...

— Da, vom fi mai aproape astăzi.

— Oh! n-o să fie așa mare îmbulzeală.

— Nu! Dacă nu aș fi deprins cu așa ceva... nici c'ăș fi venit. Se zice că asta e un papă-lapte care miorlăește.

— Ah! alt-ceva era Lapomeraye, ăla era zdravăn.

— Ah! rar de se vede ca acela.

Un negustor le tăie vorba strigând:

— Tigară și foc, că ține de cald!....

Un picu scârboș, parte Gavreș parte Totiard, cocoțat de cu seara într'un copac, zicea unui ucenic... așezat pe o cracă din apropiere:

— Bine stău eu acilea. Cum s'o duce ceața, nu perz nici o îmbucătură, eu voiți prinde surusul lui de pe urmă.

— Și ce câștigi cu asta?

— Câștig... Asta mi face poftă.

— Ei bine! Dar mi-te e! Aș merge fudul, aș vrea o frumoasă execuție.

— Unde pui că nu i' suferință mare! Treaba ține cât clipești din ochi, puțină răcoare pe gât, și pe urmă ce mai este?...

Un negustor zgudui copacul strigând:

— Mă de sus!... calde! calde!... lipile cu cartofi!

Intr'altă parte, o fetiță cu ochi albaștri, cu fruntea senină, cu obraji rumeni, zicea unei mame care ținea un copil de mână:

— Draga mea, mult mi e frică.

— De ce?

— Să nu fie grațiat.

— Oh! dar el nici recurs la casație n'a vrut ca să facă... Zice că i' nevinovat.

— Toți spun asta!...

— Mișei! drace!... Ca toți bărbații. Ai văzut? Biata femeie! cum mi ția măcelărit'o...

— Oh! spurcatul!... să i' vîz mutra.

Copilul, pe care mama l ținea de mână, începu să țipe; mama i zise:

— Mai și țipi?... Bagă de seamă, dacă nu ești cuminte, n'ai să vezi cum se ghilotinează.

Un negustor despărți pe dragălașele ființe, strigând:

— Aniseta! Cogniac! Zece bani paharul...

Un curios, agățat de zid, zicea unui vecin de pe o bărnă de mai sus:

— Știi că asta face pe șiretul; el a zis judecătorilor: voiți îndura hotărîrea voastră cu aceiași liniște cu care o ascult; numai vinovații tremură în fața veciniei.

— Urgia! vorbe! De pe vremea *Currierului de Lyon*, toți zic așa. Iacă o piesă care a stricat pe toți osândiții la moarte... L'om vedea noi pe cumpănă, dacă face tot pe Lefux.

— Eă, o spu de mai înainte: dacă crăcnește, îl fluier.

— Dar mi te eă...

De-odată o larmă mare zgudui mulțimea: Lăeții strigau:

— Municipali! municipali!...

Un pâl de gardiști al Parisului goliră piața... apoi geandarmii inconjurară eșafodul, încă înfășurat de ceață.

Nu se auziră, câte-va minute, de cât strigăte, urlete, injurături, huiduelli cari puteau să deștepte pe osândit din celula lui.

Apoi se făcu tăcere, turburată numai de murmurul obicnuit al mulțimei îmbulzite.

În colțul pieței, la poarta de intrare a temniței Rochetei, după întâiul rînd de soldați, mai sub picioarele cailor, doi oameni stău rezemați de zid, îmbrăcați în haine groase, cu gulerile ridicate, mai mult pentru curioși de cât pentru frig, unul lângă altul, muți, ținându-se de mână.

De opt zile, în fie-care seară, veniseră acești doi oameni la cărciumarul din colțul uliței Foli-Renolt, întrebând dacă nu se arătasera lucrătorii Rochetei.

În seara aceea li se răspunsese:

— Da.

Ei se îngălbeniseră, se uitaseră o clipă unul la altul, apoi, stringându-și mâna ca și cum ar fi vrut să se îndemneze, unul flicuse o sfortare pentru ca să zică cărciumarului:

— Foarte mulțumim, d-le.

Tăcuți, ei ieșiseră, se duseră până la jumătatea uliței Foli-Renolt, lângă fundătura Lonei, și se ghemuiseră înaintea unei căsuțe ciudate.

O căsuță singuratecă, fără număr, ciudat clădită, cu jalnică înfățișare: patru ziduri crăpate, spalate sau mai bine învinete de vânturi și de ploă; un acoperiș roșiu ca sângele...

Sub strașina acelei case și d'asupra ușei, o singură fereastră rotundă ca ochiul unei fiare năpraznice. Acel ochi era luminat.

În fața porței aștepta o căruță, în care niște oameni cărau bărne, scânduri și table.

După ce se încărcă căruța, caii o duseră în piața Rochetei; cei doi oameni se sculară și meșeră după dînsa.

Erau ceasurile unul d'inspre ziua.

În acel minut cei doi oameni erau acolo rezemați de zidul umed, cu picioarele în noroiu, mână în mână, fără ca să se schimbe o vorbă, tăcuți, nemîșcați.

La ceasurile patru, unul dintre lucrătorii eșafodului se apropie de dînsii.

— Domnule Vicențiu? zise el cu glas încet.

Cei doi oameni se îndreptară pe picioare.

Cel care părea mai în vîrstă zise încetisor:

— Eă sunt! ei bine?...

Ajutorul călăului răspuse șoptind:

— Vin din partea cui știți, ca să vă spun că treaba s'a făcut: ați dobândit voia cerută.

— Mulțumesc! zise cel care intrase în vorbă; vom merge.

Ajutorul se întoarse pe dată la eșafod; același el îi zisese Vicențiu strănse mîna tovarășului său zicîndu-i:

— Aide, Scarlate, totul s'a sfîrșit... acuma curagiū ne trebuie.

— Voiți avea.

— Vezi tu, eu sunt tare.

— Și eu voiți fi tare, Vicențiu.

Cei doi oameni se întoarseră la locul lor pe pavagiul mocirlos.

Această grăbi era ciudată în negură în ceață... nemîșcați atunci când lumea d'imprejur sufla în palme ca să se desghețe degetele, ei stău nemîșcați la vremea rea, de și frunțile lor abureau și mîinile le erau țepene. Mulțimea grohăia, ei nu o auzeau; lumea se înbrăncea ei nu se clinteau... Lipiți strînși unul lângă altul, în ceața aceea în cea noapte, ei păreau o cocoașe uriașă răsărită din zid, între barnă și noroiu.

Când începu să bată șapte ceasuri, tresărind, ei se sculară în picioare.

Zorile ernei, neguroase, triste, întindeau lumina lor îndoliosă d'asupra copacilor din cimitirul Pere-Lachaise....

ceața aproape de tot se risipise, puteau vedea înaintea.

— Cerule! zise unul dintre cei doi oameni căzînd spăimîntat peste tovarășul său.

Cel'alt se uită înainte și la rîndul lui simțindu se slăbind, se opri să se întărească... vîzuse piața.

Și era jalnică priveliștea pieței Rochetei, în cea dimineață de Răpăciune, în cea zi întunecată, în cea mare de capete învinete care se întindea de parte căt putea ochiul ca să vază... În marea cea pâlcul soldaților alcătuiată o insulă posomorită în mijlocul căreia se înălțau cele două brațe ale eșafodului.

Stăpînindu-și slăbiciunea, cel mai în vîrstă dintre cei doi oameni Vicențiu luă în brațe pe tovarășul său și sărutându-l îi zise la urechi:

— Aide! aide! Scarlate, în picioare curagiū! o să vie!

Scarlat își scutură fruntea ca și cum ar fi vrut să gonească norii ce i' înconjurau creerul, el se îndreptă în picioare cu brațul petrecut după umărul lui Vicențiu.

Poarta Rochetei se deschise... o larmă năpraznică umplu piața, urmată numai de cât de o tăcere ca de plumb.

În zadar încercară cei doi oameni să înăbușască plînsurile ce le horcaeau în piept; apoi îmbrățișați și descoperiră capetele și ingenuchiară.

De pe poartă, gaură neagră ca o prăpastie în cea zi născîndă, ieșiră mai întâi doi oameni ținînd fie-care un felinar aprins; după ei mergea osânditul, rezemat de umărul duhovnicului și sprijinit de un temnițer din pricina lanțurilor cari îi lega picioarele și mîinile și l' împiedicau ca să umble.

Nenorocitul, zise celui care l' sprijinea:

— Nu așa de repede.

El se opri.

Și întorcînd capul spre locul de pe piața unde se aflau Scarlat și Vicențiu, el zise cu glas tare:

— Adio și nu mă uitați!...

Cei doi oameni răspunseră cu glas sfîșietor:

— Adio!... adio!...

Omul temniței țiri pe osândit, care punînd piciorul pe întăia treaptă a eșafodului, îmbrățișă pe prot și i zise:

— Părinte, mulțumesc, pentru mila voastră... D-tale-ți încredințez voințele mele de pe urmă!... Mi-ai făgăduit ca să i' vedeți până nu se înapoiează... Adio părinte, roagă-te pentru mine și mîngăie-i!...

— Se va face voia ta!... Oh! fiule, cugetă la Dumnezeu!...

— Adio!

Intorcîndu-se către ajutorul călăului care l' sprijinea:

— Ajută-mă prietene, ca să isprăvim curînd.

El urcă treptele eșafodului, liniștit dar înfigurat și ca și cum s'ar fi îndoit de sine însuși, cu o mișcare repede se aruncă sub cuțit...

Ajutoarele l' legară... Tăcerea nu era turburată de cât de glasul duhovnicului care în genunchi pe treptele guilotinei se ruga.

Requiem aeternam, dona ei, Domine, et lux perpetua luceat ei. Offerentes meum in conspectu altissimi, Kyrie eleison; Christe eleison; Kyrie eleison.

Bascula se clătina... În ceață în lăcirea zorilor, sub soarele care vrea să răzbească negura, un fulger țîni între cele două grinzii roșii ale eșafodului.

Se auzi jalnicul țipet năbușit.

Capul lui Cornilă Lebrun, ucigașul d-nei Mazel, căzuse.

Societatea fusese răzbunată! Represintanții ei pedepsiseră.

Un gemet năbușit porni din miș de piepturi.

Doi geandarmi călări înaintară prin mulțime, deschizînd cale unei căruțe scunde pe care ajutoarele călăului urcaseră un paner roșu... mai roșu de cât sângele care se scurgea printre împletiturile lui... Căruța asta era urmată de o trăsura în care se suise duhovnicul.

Vîzînd jalnicul alaiū d'inaintea cui mulțimea se da la o parte, cei doi oameni de la colțul pieței se sculară; cu mîinile, cu coatele și cu umerii, ei și făcură loc printre lume și cu capetele deschise alergară în urma căruței...

Ajunși aproape de mahalaua Saint-Anton, un geandarm voi ca să i' gonească. Ajutorul călăului l' opri spunîndu-i că ei aveau voie să însoțească cadavrul. El opri trăsura preotului și apoi apropiindu-se respectos de cei doi oameni le zise:

— Vă poftesc în numele părintelui duhovnic să vă urcați în trăsura sa, dacă voiți.

— Nu, zise Vicențiu, vom merge tot pe jos.

— O să mergem cam repede.

— Noi vom alerga atunci!

Ajutorul salută și, luându-și locul pe capra căruța, zise brigadierului de geandarmi:

— Să mergem mai încet; ei nu vor să se urce în trăsura, merg pe jos după cadavru.

— Dar cine sunt oamenii ăștia? întrebă brigadierul.

— Sunt fi osânditului!...

II

Cîmpul Napilor

După cererea duhovnicului, vizitiul domolise treapătul cailor, ast fel că cei doi fi puteau urma alaiul cu pași ceva mai deși. Alaiul străbătu ast-fel piața Bastiliei, luă de-alungul bulevardului, trecu puntea Austerlițului, bulevardul Spitalului, piața Italiei și drumul către Choisy.

În sfîrșit, ajunseră la cimitirul de la Ivry... Poarta era deschisă.

Căruța, trăsura și geandarmii intrară în treapăt; poarta era să se închidă; însă la vederea biletului de voie, păzitorii lăsară ca să intre și cei doi fi ai osânditului; apoi cimitirul se închise în ciuda cător-va curioși rîmași afară și care și făcuseră cruce la trecerea alaiului.

La pas străbătu alaiul prin micul cimitir; apoi intră în coprișul rezervat pentru cadavrele osândiților, în *Cîmpul Napilor*.

Pe acel pămînt blestemat, ultima pedeapsă pe care societatea dă acelor pe care i osîndește la moarte, nici morminte, nici cruci, nici coroane, nici flori!... nimic care să spuie celor ce rîmîn.

«Aci odihnește acela pe care l'atî iubit!».

Nimic, nimic de cât știrul și urzica gata ca să mușce picioarele celor cari îndraznesc să viziteze *Colțul blestemat*.

Se făcuse ziua cum se cade, o mare linie albă se întindea în zare, negura se risipise, și lașurile copacilor și arătau siluetele în spațiu. Totul era trist, tăcut, jalnic în acel cimitir; nu s'auzea de cât tropăitul cailor și scărțăitul roatelor căruței înglobate în noroiu.

Trăsurile se opriră înaintea groapei căscate.

Cei doi frați steteră pe marginea groapei; pîrul lor aburea de sudoarea pe care vîntul dimineței o îngheța pe fruntea lor.

Duhovnicul se dete jos. Vîzînd că era să se deschidă furgonul și să se dea jos coșciugul, el făcu semn oamenilor să aștepte puțintel.

Înaintînd atunci spre nenorocii tineri frați el le zise:

— Domnilor Vicențiu și Scarlat Lebrun, trebuie să vă înmănez aicea a-coastă scrisoare care coprinde voința de pe urmă a tatălui d-voastră, Cornilă Lebrun... El a dorit ca să luați știre de dînsa înaintea rîmășiștelor sale mortuare, pe cari să jurați de a i' îndeplini voințele.

Cel mare dintre frați luă scrisoarea din mîinile preotului și, după ce o sărută, rupse pecetea.

A se citi urmarea în fascicula care va apare mîine dimineață Luni, 23 Mai curent. Va apare o fasciculă de 8 pagini pe fie-care zi și se va vinde 5 Bani fascicula în toată țara.

STIRI PRIN POSTĂ

Franta. — Lângă Brest, a naufragiat barca *Deux-Freres*. Cinci oameni cari se aflau în barcă s'au înecat. Scufundarea bărcii a fost provocată de chiar unul din cei înecați care a voit să se îneca în companie și cu alții.

— Viitorul congres pentru alegerea președintelui republicii se va ocupa de propunere prin care s'ar desființa Senatul, așa cum e el alcătuit acum, înlocuindu-se cu un corp legiuitor ales de membrii camerei deputaților.

Italia. Primarul Romei Ruspoli, s'a constituit la cameră cu deputații Bacelli Guiddo și Gaetani de Sermoneta spre a forma un comitet patriotic în scopul celebrării celei de XXV-a aniversare a anexării Romei la Italia.

— Cele din urmă știri asupra sănătății d-lui Nicotera, fost ministru, sunt îmbucurătoare.

Bolnavul conservă conștiința de sine și se speră într-o însănătoșire.

Germania. Lângă Spandau s'a întâmplat o ciocnire între 2 trenuri de marfă: 3 oameni din personalul trenurilor și 2 pasageri au fost greu răniți. Cauza acestei ciocniri nu s'a putut stabili bine. Un macagiu însă a fost arestat.

— Din Freiburg se anunță, că în tot ținutul Schwarzwald a nins puternic 2 zile de-a rândul. Zăpada a împedecat comunicațiile pe mai multe zile. Temperatura e cu multe grade sub zero.

Austro-Ungaria. — La Gratz, s'a găsit lângă o fabrică de stofe, din marginea orașului o cutie mare, conținând 12 cartușe cu dinamită, având fiecare cartuș fitiluri egale, dar neaprinse. Poliția a făcut numeroase percheziții, dar până acum n'a dovedit pe nimeni.

Dacă nu s'ar fi găsit bombele la timp fabrica aceea ar fi fost aruncată în aer și un dezastru enorm s'ar fi produs.

— Ministrul ungar de lucrări publice a redactat un proiect de lege pentru taxarea «pariurilor mutuale».

Anglia. — Se scrie în Londra despre o mare inundație în India, Fluviul Hooghly s'a revărsat și a devastat provincia Kulu. 200 de persoane au pierit.

— Guvernul englez a propus un proiect de lege prin care proiectele guvernului să fie luate în discuție înainte de orice propunere din inițiativă parlamentară.

Rusia. — Conform uzului statului major general rusesc, trupele însărcinate cu apărarea frontierei de apus vor fi sporite considerabil. Regimentele de frontieră vor forma un corp de armată deosebit.

— Țarul, după raportul ministrului său de interne, a autorizat să se deschidă o subscrieră publică în imperiu, în folosul victimelor cutremurelor de pământ din Grecia.

Turcia. — Se proiectează de multă vreme o mare reformă militară, după care și populațiile creștine să facă obligatoriu serviciul militar, pe timp de două ani.

NOTA SATIRICĂ

La expoziția artistică:

— Astăzi curios de tot: ca să vezi expoziția de tablouri a lui Măzgalici trebuie să plătești un franc, iar ca să vezi pe ale lui Rafael numai 50 bani.

— De, d-le, Rafael nu mai are trebuință să încurajeze!

H A Z

— Va fi pace, și de geaba vorbești că lucrurile se încurcă!

— Și de unde deduci asta?

— De unde?... M'am uitat la barometrul meu politic.

— Nu înțeleg zău!

— Barometrul meu politic e colonelul X... De câte ori îl văz îmbrăcat civil, semn de război; de câte ori se îmbracă militar, semn de pace!

Instrucția bandiților Zdrelea și Cimpoieru

D. jude instructor Lilovici, a fost a laltă-ierii la Văcărești ca să ia din nou interogatoriul bandiților Zdrelea și Cimpoieru. Aceștia după spusele păzitorilor, au început să sufere teribil din cauza lipsei de libertate.

Cimpoieru plânge chiar câte odată când privind prin fereaștră, vede țărani cum se depărtează prin câmpuri. Zdrelea foarte tăcut face planuri și întreabă pe toți tovarășii care ar fi mijlocul să poată fugi; garda care îl păzește a fost îndoită.

Bandiții acum după ce au mărturisit toate faptele lor criminale, au început să denunțe gazdele din fie-care sat la care se adăposteau când bănuiau că ar fi în pericol de a fi prinși, ceea ce mult după cercetările făcute de judele instructor s'a găsit că pe lângă multe gazde denunțate, se aflau și persoane cari erau nevinovate și cari nu sunt auzite de bandiți de cât din cauza urei vechi ce acești bandiți o aveau asupra-le din diferite pricină, găsind în această denunțare o răzbunare.

Până acum bandiților după propiele lor denunțări li se impută 24 de tâlhării dintre cari 10 au fost și cu omoruri.

UN SFAT

Un igienist german face următoarele recomandări celor ce se îmbăiază:

1. Nu te îmbăia după orice fel de emoțiune violentă;
2. Nu te îmbăia după orice fel de boală neprevăzută;
3. Nu te îmbăia după o noapte de nesomn;
4. Nu te îmbăia imediat după masă;
5. Nu umbla repede când te duci în baie;
6. Să cunoști în tot-d'una exact adâncimea apei în care vrei să faci baie;
7. Nu sta desbrăcat de loc, imediat ce te despoți să intri în apă;
8. Udă-ți în tăiul capul, apoi udă-ți tot corpul de odată;
9. Nu sta mult în apă, mai ales dacă ești nervos;
10. După baie, șterde-te bine, îmbracă-te în vestimente călduroase și să te plimbi cât poți mai mult.

Un proces curios la Iași

Citim în «Evenimentul»: Secția I-a Curții de apel din Iași a avut să judece alaltăieri procesul tănărului Gheorghiu, elev în clasa IV la liceul din Pomărla (Dorohoiu), condamnat de tribunalul Dorohoiu la un an și jum. închisoare, pentru tâlhărie la drumul mare.

Iată faptele: Numitul fusese la o nuntă ovreiască în Herța. În ziua, esind cam amețit de la petrecere, porneste acasă. Pe drum întâlnește pe un bătrân, pe care îl lovește cu un ciomag, somându-l să-l dea banii, «de oare-ce el e haiduc». «Dacă nu dai punga, îți iau zilele» adaugă acest nou Măruntelu de 17 ani.

Moșneagul, văzând că tănărul haiduc nu glumește, o ia la fugă peste câmp. Acesta îl urmărește până la un pârâu, pe care nu vrea să-l treacă, de teamă de a nu-și murdări pantofii de bal cu care era încălțat. Bătrânul scapat de haiducul improvizat se plânge parchetului și cazul a fost judecat de tribunalul Dorohoiu, care a calificat faptul, de tâlhărie la drumul mare, condamnând la 1 an și jum. închisoare pe elevul Gheorghiu.

Curtea apreciând pedeapsa ca prea grea, a redus-o la 15 zile închisoare, pentru lovire.

Un doctor amenințat cu morțea

La Berck-sur-Mer (Franta) lumea e emoționată de o afacere foarte ciudată. Doctorul Ménard îngrija de copilul unui comis-voiajor, Petre Darre.

După ultima vizită, Darre rugă pe doctor să-i facă socoteala.

Doctorul se supuse. De-odată, Darre luă hărtia, o băgă în buzunar și scoțând un revolver, îl îndreptă asupra doctorului, strigând:

— Acuma ești plătit, căci de multă vreme ții relații criminale cu femeia mea.

Medicul protestă, însă Darre urmă:

— O să-mi iscălești trei bilete la ordin de 5000 de franci. Alt-fel te omor!

Față cu această amenințare, doctorul iscăli două dintre bilete, dar la al treilea se repezi la adversarul său, și zmulse revolverul și fugi.

El făcu imediat plângere pentru încercare de omor și de santaj. Darre a fost arestat imediat.

O încercare de omor în Teleorman

Săptămâna trecută o tentativă de omor s'a întâmplat pe moșia Drăgășani, județul Teleorman, proprietatea Eforiei spitalelor civile.

Un oare-care Mihale Ianolidi, omul arendașului Nicholache Papazolu, a zărit prin semănături niște țărani; și bănuind că țărani sunt pe moșia arendașului, Ianolidi, un grec foarte cunoscut pentru brutalitățile sale, a tras, fără nici o somațiune, asupra țărănilor, răniind grav pe unul din ei la piciorul stâng.

Justiția a fost sesizată.

ȘTIRI

Duminică.

Clasa V Comercială a plecat, ieri, Sâmbătă în a doua excursiune științifică, către Sascul-Galați-Brăila.

Miercuri, 25 curent, vor pleca în Iași d-nii arhitecți Sterian și Dobrescu care au fost însărcinați de ministerul instrucțiunii publice ca să instaleze școala de bele arte și muzeul din acest oraș.

Săptămâna viitoare consiliul de miniștri se va ocupa cu înaintările la gradul de general, care se vor face după întoarcerea M. S. Regelui.

În consiliul de miniștri de alaltă-eri d. ministru de finanțe a expus rezultatele subscripțiunii de 5 milioane pentru banca agricolă.

D. Inspector sanitar Blasian, s'a întors de la Sinaia, unde s'a dus să vază dacă măsurile igienice prescrise de consiliul sanitar au fost executate de administrația locală.

D. Blasian a dispus să se mai îndeplinească unele măsuri cari au fost pe deplin executate.

În urma incidentelor de Joui de la ziarul «Adevărul», au fost arestați d-nii C. Mille, avocat, Alexandru Ionescu, tipograf, Panaitescu, patronul tipografiei și 20 de lucrători tipografi.

S'a lansat un mandat de arestare în contra d-lui Anton Bacalbașa, dar dsa n'a fost găsit în Capitală.

D. jude instructor Sărățeanu a început instrucția celor arestați.

Din 23 de indivizi arestați, 11 sunt străini.

Intre studenți sunt 8 răniți, între cari 5 în mod destul de grav.

Lucrătorii din tipografia d-lui Panaitescu, arestați Joui seară, au fost liberați alaltă-eri.

D-nii Mille, Gr. Panaitescu, Al. Ionescu, au fost asemenea liberați eri la orele 5 p. m.

Examenele școlilor secundare vor începe la 5 Iunie și vor dura până la 23 aceluși luni.

Ministrul instrucțiunii publice a delegat pe inspectori cari vor prezida aceste examene.

Un concediu de 20 de zile s'a acordat d-lui general Dona, comandantul corpului I de armată.

D. general Crătescu va comanda acest corp până la întoarcerea generalului Dona.

D. de Coutouly, ministrul Franței, va prezenta scrisorile sale de rechemare îndată după reîntoarcerea regelui în țară.

D. marchiz d'Aubigny, succesorul său, e așteptat să sosească în curând.

S'a arestat la Craiova un individ Lazăr Bandu, alias Matheiu Petru, care fugise din penitenciarul Orșova, unde

a fost închis pentru că omorise pe tatăl său la Barfi-Hamadin (Transilvania). Acest paricid va fi extrădat îndată ce guvernul austro-ungar va face cerere.

Numirile de judecători de pace se vor face în primile zile ale săptămânii viitoare, astfel ca la 1 Iunie noii magistrați să poată intra în funcțiune.

La șosea au început deja a se face preparativele pentru meetingul ce va avea loc mâine.

Meetingul se va ține aproape de sfârșitul rondului I pe locul viran care este lângă vila Nouă.

A apărut «Didi», polcă mazurea de d. Ionică D. Burlan.

Intemplări din capitală

Nenorocirea de la gara de Nord
O scenă stășietoare s'a desfășurat la gara de Nord.

Pe la orele patru fără un sfert, manevra niște vagoane la rampa militară. Lucrătorul Gheorghe Cristescu, voind să le lege, a fost apucat între tampoane.

Un singur tipăt desperat. Nenorocitul a fost literalmente zdrobit. Moartea a fost instantanee.

Cadavrul a fost dus la Morgă. Dar familia ce să face? Ei va veni cine-va în ajutor?

Încercare de sinucidere

Soldatul Ionescu Valerian, din al 4-lea regiment Ilfov No. 21, aflându-se la ghetăria din dosul spitalului militar, fu observat pe când ducea o sticlă la gură și bea dintr'însa.

Cei de față săriră, bănuind că nu e lucru curat.

În adevăr, el băuse o soluție de chibrituri.

I s'au dat ajutoare imediat, astfel că Valerian e în afară de primejdie.

Pungășie

Costache Ion, zis și Marin Gheorghe, zis și Pungășu, a furat de la un băiat de prăvălie, Ion Munteanu, 240 de lei, cu cari stăpanul acestuia îl trimisese la regie să cumpere tutun.

La strigătele băiatului, poliția interveni și «Pungășu» a fost arestat.

DEPESI

Conflict sîngeros la granița sârboc-bosniacă

Budapesta 20 Mai.

La granița bosniaco-sârbă s'a întâmplat un conflict sîngeros între locuitorii mărginași sârbi și bosniaci (de naționalitate turci). Cauza sunt niște neînțelegeri pentru un hotar de pășunat. Sunt vre-o 6 morți de ambele părți. S'a deschis o anchetă.

Deraierea unui tren

Berlin, 20 Mai.

La stația Sthilhorn un tren ce venia dinspre Bechta, din cauza unei manevre greșite, a deraiat. Locomotiva a fost aruncată de pe linie și sfărâmată cu totul. Vagonul de post s'a sfărâmat cu desăvârșire. Mecanicul și fochistul au fost grav răniți. Câți-va pasageri s'au ales cu contuziuni mai ușoare.

Operație făcută împăratului Wilhelm

Berlin, 20 Mai.

«Monitorul» publică un buletin iscălit de doctorii Bergmann, Leuthaler și Serlange pîrtînd că în urma unui ordin imperial au extras o mică tumoră care se formase la obrazul stîng al împăratului. Operația s'a efectuat în câteva minute și fără a se recurge la un narcotic.

Arestarea unui falsificator de monede

Londra, 20 Mai.

Ieri s'a arestat în foburgul Celtea un falsificator de monede numit Fritz Brall: s'a descoperit la domiciliul său un atelier pentru fabricarea de bani falși: s'a mai găsit de asemenea broșuri anarhiste, explosive, acid sulfuric și o baterie electrică.

Condamnare

Viena, 20 Mai.

Tribunalul a condamnat pe numitul Pollitzer, care amenințase pe deputatul Kaiser, la 4 luni de închisoare.

Situația în Bulgaria

Vice-președintele camerei bătut de moarte. — En procuror maltratat. — Poliția trage asupra mulțime. — Mitropolitul Clement instalat în funcțiile sale. — Portretele d-lor Stambuloff și Petroff arse. — Toate posturile de poliție înlocuite cu trupe. — D. Stambuloff și colegii săi prizonieri. — Luptă între trupele cari s'au declarat pentru d. Stambuloff și trupele guvernului: mai mulți morți și răniți.

Sofia, 21 Mai.

Noul cabinet a ținut un consiliu. A notificat constituirea sa tuturor agenților diplomatici. Instrucțiile cele mai severe au fost date pentru menținerea ordinii. Prefecții sunt responsabili; comandantii trupelor vor da ajutor autorităților civile. Pretutindeni poliția a fost înlocuită cu trupe. Toate cartierele din Sofia sunt ocupate militarmente. Linistea constatată în spre seară, n'a continuat noaptea care a fost tumultuoasă. Mulțimea a pus mâna pe vice-președintele Camerei, d. Miloff, pe care a voit să-l spinzure înaintea palatului și pe care l'a omorât aproape. — Procurorul Dramoff a fost maltratat. D. Petroff care trecea în trăsura a fost insultat de mulțime. În timpul nopții poliția a dat iarăși focuri asupra publicului: a fost înălțurată de cavalerie. Populația este foarte excitată în contra poliției; patru agenți lipsează azi dimineața la apel.

În restaurante și cafenele se ard portretele d-lor Stambuloff și Petroff. Se asigură că d. Stambuloff ar fi exprimat dorința de a pleca în străinătate.

Mitropolitul Clement a sosit azi la Tarnova; va fi instalat oficial în funcțiile sale. Guvernul a dat ordin să i se înapoiască cheile catedralei.

Sofia, 21 Mai.

Spiritele deja agitate din noaptea trecută încep să se calmeze. Populația purtând o mare ură poliției, jandarmierii și întregului guvern al lui Stambuloff, noul ministru a trebuit să înlocuiască toate posturile de poliție cu detașamente de trupe. Se poate asigura că ordinea se va restabili în curând pentru că cauza principală a sursexitărei spiritelor, anume poliția, e înălțurată și pentru că persoanele vechiului regim, membrii guvernului și ai primăriei pe care îi urește populația au fugit sau se ascund.

Casele lor sunt apărate militarmente prin îngrijirea guvernului. O proclamație a ministerului invită populația să renunțe la demonstrația proiectată în favoarea guvernului și să evite orice demonstrație.

Un avis al comandantului pieței oprește atrupamentele.

Numeroase depeși sosesc din interiorul țării pentru prințul și guvern, exprimând satisfacția populației de schimbarea regimului și sentimentele ei de vovate.

Se constată că asemenea depeși sosesc de la personajii cari se credea că sunt partizanii ai d-lui Stambuloff, de asemenea și de la locuitorii din Tirnova, orașul natal al fostului prim-ministru. D. Stoiloff a iscalit o ordonanță, punând imediat în libertate pe toți internații pe cale administrativă. Se asigură că un decret care anulează toate procesele de presă este iminent.

Viena, 21 Mai.

«Noua presă» reproduce o depeșă a lui «Videlo», ziar din Belgrad, căruia i se telegrafiază din Sofia că d. Stam-

buloff și colegii săi din ministru, sunt prizonieri în casele lor, care sunt păzite de poliție. Două batalioane de infanterie pe care d-nu Stambuloff le-a adus la Sofia sub pretext de manevre și geandarmieria s'ar fi declarat pentru fostul prim-ministru și s'ar fi luat la luptă cu celelalte trupe. Sunt mulți morți și răniți, dintre cari și studenții ostili d-lui Stambuloff, cari ar fi luat parte la luptă.

Demisiunea ministerului maghiar

Viena, 21 Mai.

Împăratul a primit demisiunea cabinetului Wekerle și a însărcinat pe contele Khuen Hedervary cu formarea cabinetului ungar. După «Budapester Correspondenz», d. Khuen a primit această misiune cu condiția ca întregul program al ministerului actual să rămăe intact și ca reformele eclesiastice să fie imediat realizate. Miniștrii unguri vor pleca seara la Budapesta.

Budapesta, 21 Mai.

«Budapester Correspondenz» anunță că d. Wekerle va gira președinția consiliului și ministerul de finanțe, până la numirea succesoriului său.

D-nu Khuen Hedervary, banul Croației a primit misiunea de a forma noul cabinet cu presupunerea expresă că va avea sprijinul d-lui Wekerle și a întregului partid liberal; el are de gând de a nu admite în ministerul său nici un element care nu ar fi liberal.

După o lungă conferință cu aceia din colegii săi cari se află la Viena, d-nu Wekerle s'a întors la Budapesta pentru a se înțelege cu personajele politice ale partidului său.

Toți membrii cabinetului Wekerle sunt solidari.

Budapesta, 21 Mai.

D. Wekerle precum și toți foștii miniștri cari se află la Viena s'au întors în timpul serii: populația i-a primit cu ovațiuni entusiaste și i-a condus în triumf până la clubul liberal. D. Wekerle a rostit acolo un discurs declarând, că s'a dat demisia de oare ce împăratul nu a acordat toate garanțiile necesare pentru a asigura votarea proiectului căsătoriei civile la Camera magnaților: a adăugat că împăratul dăduse asigurarea că proiectul va obține putere de lege într'o formă care nu va suferi modificări esențiale aplauze ovațiuni entusiaste care s'au reînnoit înaintea palatului.

Camera magnaților a hotărât să amâne discuția asupra mesagiului Camerei deputaților privitoare la căsătoria civilă și a însărcinat pe președintele său de a trimite acest mesaj la ordinea zilei la o epocă mai oportună.

Celebrul doctor-igienist Montegazza, zice că cea mai bună apă pentru masă este **Apă Noce** — Umbra, sorginte îngerească care e chimicament pură (fără microbi). — Se vinde numai cu 60 bani sticla de 1 litru la administrația ziarului UNIVERSUL, str. Brezoianu No. 11, București.

REPARAȚIUNE de CEASOARNICE

— cu 50 la sută mai ieftin de cât ori unde — Depozitul de ceasornice de la administrația ziarului UNIVERSUL, înând un avânt foarte mare și în urma dorinței exprimate de mai mulți cititori, am adus din Geneva (Elveția) două lucrători speciali pentru repararea ceasornicelor.

Pentru a satisface publicul și mai ales pe cititorii noștri, ori-ce reparare de ceasornice se va face cu 50 la sută mai ieftin de cât ori unde. A se adresa la administrația ziarului UNIVERSUL strada Brezoianu No. 11, București.

Jocuri și petreceri

ȘARADA

De d-nu C. I. Manda (loco)

Întreg cuvântul sunt un nume
Dar nu sunt nume de bărbat.
Ci sunt un nume de femeie
Iubit cu drag și adorat.
În două părți mă despărțeste
Și 'ntreia parte ia frumos.
Că ea i-atunce când te joacă
Și'ti trage reghiul prea frumos.
A doua parte iar sunt nume
Și tot de fată, zeti, așa,
Și el se află n tot d'-a-una
Cu mult mai mult în mahala.
Ori-ce persoană ce ne va trimite deslegarea exactă a acestei șarade cel mult până la 20 Mai curent, va participa la tragerea la sorți a unui frumos roman.

Constatănd că multe persoane ne trimd deslegări la ghicitorile noastre fără să citească măcar ziarul, ci numai din simpla auzite, ar hotărât d'aci înainte a nu mai publica numele de cât al celor deslegători cari ne vor trimite, dimpreună cu deslegarea, cuponul tăiat de pe pag. 7 a ziarului.

Deslegarea șarader din «Universul Literar» No. 19 este:

ITALIA

Au deslegat:
București: d-rele: Anela Leontescu, Matilda Triandafil, Iulieta Polac, Jana Păunescu, Elena Bojinea, Sofia Teitel; d-na Maria St. Grigorescu; d-nii I. M. Stoicescu, Vasile P. Popescu, Aureliu Marinescu, Dimitrie I. Verbeianu, Nicolae N. Panou, Tânase Predescu, Iliescu Emilian, Benedict Proimescu, Nicolae I. Manda, Ilie I. Sinaer, Alexandru I. Verbeianu, C. I. Manda, Mihail Orăscu, Popescu N. Ioan, Petre Iamandescu, C. Pruteanu, Isac M. Gramberg, Herman Lazarovici, Nicolae P. Voinescu, V. Săndulescu, Nicu Ștefănescu, Nae Ionescu, Grigore T. Odobescu, Eugeniu Mihailide, Moritz Teitel, C. Buteică, Arthur Benovic.

Alexandria: d-nu Nae I. Moldoveanu, Buzău: d-na Frossa G. Petrescu, Bacău: d-na Pulcheria Iamandy, Bădeni (Iasi): d-nu C. A. Iamandi, Berau: d-nii N. Pandlea, George Ghiorghiu, Bibești: d-nu Ionitza Băbeanu, Basarabi (gara): d-na Eufrosina Claiș, Brăila: d-rele Elena M. Orăscu, Elisabeta Dănescu, Fanny Dănescu; d-nii Tomița I. Teodorianu, Ioan Stelca, Carol Hirsch, Kosti Atanasiu, Gheorghe T. Petru, Ilie V. Dimcescu, Craiova: d-nu Demetru S. Petrescu, Dimitrie D. Stoianescu.

Ceplenița (Iasi): d-nu Costică V. Gheorghiu, C-Lung: d-nii Costică V. Popescu, Costică Georgescu, Al. Th. Dimache.

Calafat: d-na Elena S. Rădulescu, Drăghic (Muscel): d-soara Elena Georgescu, Fălciuceni: d-soarele Tinculița Eberwein, Elvira Săveanu; d-na Eugenia Lăpușeanu.

Focșani: d-soarele Nicuța Alexandrescu, Emilia I. Munteșcu; d-nu C. Theodorescu, Jean Grigoriu, Galați: d-soarele Paraschiva Damian, Suzana Rădulescu, Ecaterina Pascu, Elena Davidescu; d-nele Doinița W. Hrist, Victoria G. Ioan; d-nii P. Damian, Christian G. Goicu, Maurice Schaeffer, Const. I. Penciu, Nicolae G. Tanu, N. Grăurescu, Crum Șapof, Ioan Rădulescu, Giurgiu: d-nii Nicolae S. Bădescu, A. Dragomirescu.

Huși: d-soara Debora M. Vexler, Bivolari (com.): d-soara Agaiada Vrănceanu, Ceplenița (com.): d-na Savasta Scutari, Moinești: d-nu Adolf Ascher, Mibața (Doji): d-soara Maria Alexandrescu, Murgeshi (com.): d-na Marioara T. Căp. Predescu.

Odobesti: d-nu C. Ionescu, Pitești: d-ra Elena N. Mincu; d-na Aurelia Teodor.

Urlei (com.): d-nu M. Cărlănescu, Plocești: d-na Natalia Mihăescu, Pârcov (com.): d-nu Nicolae Vasilescu, Roman: d-na Elena Samoil, Slatina: d-nu Mitiță P. Părvan, Tecuci: d-nu Marcovici A. Moise, T-Jiu: d-nu Al. C. Costescu.

Tergoviște: d-ra Maria N. Vasiloroschi, Doicești (gara): d-nu George G. Costescu.

Premiul a fost câștigat prin tragere la sorți de d-nu P. Florescu, din com. Ceplenița (jud. Iasi).

Calea Victoriei în fața Palatului

(Fost Petrache Ion)

Numai încă pentru câteva zile

Mare succes!!

Sala p.înă la fie-care reprezentațiune.

Prințesa Topaze

Cea mai mică femeie din lume în vârstă de 16 ani și având numai 67 cent. înălțime.

OMUL MASCAT

Danțuri, Cântece, Pres-tidigitatiuni

Dansul Serpentin

Reprezentații în fie-care zi; după amiază de la 2—6 și seara de la 8—10.

Pretul intrării 1 LEU de persoană și pentru copil 50 bani

Consultațiuni speciale

Bôle nervoșe și Boale de ochi

Examen atent și îngrijire conștiincioasă

Doctorul ALEXANDRU ATHANASIU de la Facultatea din Paris

Consult. de la 3—6 p. m. Calea. Văcărești 102

AVIS

Se dau bani cu împrumut

pe ipotecă în primul rang și după credit următoarele sume: Lei 300.000, 200.000, 100.000, 80.000, 60.000, 50.000, 40.000, 20.000, 14.000, 12.000 și 10.000 Lei, în condițiuni avantajoase. A se adresa pentru deslușiri la Agenția Generală a «Universului», Str. Brezoianu No. 11, București.

A. Kibrick

DENTIST

s'a mutat din Piața Teatrului în Strada Nouă

No. 6

(Casa proprie)

Vis-a-vis de hotel Capșa

alături cu farmacia Brus.

„UNIVERSUL LITERAR“

No. 21

Acest cupon se va tăia și se va trimite împreună cu deslegarea, în cas contrar nu se va publica numele deslegătorului.

SECRETUL UNUI MORMENT

Roman de Emile Richebourg

PARTEA II

Negustoreasa de toalete

XVI

Păzitorea de capre

— În scurt trebuie să mai fac ceva pentru d-ta.

— Vai, da, d-nă.

— Ei bine, nu zic ba, însă cu o condiție.

— Care?

— Am să 'ți o spu; vino cu mine. Il conduse în odaie din fund.

Forestier șezu pe scaunul ce'i arăta negustoreasa.

— Forestier, zise Leonia, o să mai vorbim acum o dată și foarte serios, despre hârtiile acelea pe care le ai furat de la doctorul Villarceau.

— Ah! exclamă dansul.

Și în sine își zise:

— Ce o fi vrând să mai știe? trebuie să mă păzesc.

— Forestier, urmă d-na Prudența, dacă vrei să 'mi fie încă milă de soarta d-tale o să 'ți cer să ai mai multă încredere în mine; sunt lucruri pe care mi le ascunzi...

— Ași! 't-am spus tot 'ți am mărturisit tot...

— Nu, am să 'ți dovedesc contrarul.

— O să 'ți fie greu.

— Ba foarte lesne: am ați face câteva întrebări.

— Ah!

— O să răspunzi deschis, limpede, drept?

— De o să încerc.

— Forestier, d-ta nu m'ai spus pentru ce ai furat hârtiile de la doctorul Villarceau.

«Vrei să îmi spu; acum?»

— Da, am luat hârtiile ca să văz ce scrie în ele.

— Cum ai aflat că erai în păstrarea doctorului?

— Printr'o întâmplare.

— Nu'mi răspunzi sincer.

— Un alt răspuns nu pot să 'ți dau.

— Furând hârtiile, erai călăuzit de un interes cu totul altul de cât acela al curioșității.

— Nu zic ba.

— Știași că acele hârtii priveau pe o fată incredințată unei persoane care se însărcinase s'o crească.

— Da știam asta; dar d-ta d-nă Prudența, cum ai aflat?

— Nu'i nevoie să 'ți spun, cel puțin pentru un moment. Ascultă, Forestier, tot ce ai făcut pentru ca să ei hârtiile arată marele interes ce aveai d'a cunoaște coprinul lor. Mărturisește dar că știași ceva și despre fată.

— Da, știam.

— Uite Forestier, reluă d-na Prudența privind în tîntă în ochi, eu mă prind că știași unde se afla copila.

— Nu cunoșteam persoana căreia spaniolul incredințase copila.

— Ori-cât de stăpână era pe sineși, negustoreasa nu'și putea stăpâni emoțiunea.

— Forestier, exclamă densa cu ochii scintecători de bucurie, d-ta știi ce s'a

făcut copila care azi trebuie să fie fată mare.

— Nu, d-nă Prudența, nu știi asta, dar chiar să știi, la ce mi-ar servi asta acum când hârtiile sunt pierdute.

— Să presupunem că hârtiile se vor regăsi.

— Nu se vor regăsi nici odată.

— Ah, așa crezi? Dar dacă 'ți-ai spune că sunt deja regăsite?

— N'ași crede.

— Ei bine, de vei crede sau nu, i'ți spun că hârtiile sunt regăsite.

— De către cine?

— De către mine.

— Haida de!

— Vorbesc foarte serios, Forestier, și eu, uite, vreau să fii în toate sinceră cu d-ta. Am căutat și am regăsit scrinul d-tale: hârtiile erai în ascunzătoare; le-am luat, sunt acum în stăpânirea mea.

— Adevărat?

— De ce-ai minti?

— Și știi ce se scrie în hârtii?

(A se citi urmarea în «Universul» politic de mâine dimineață, Luni.

CASA DE SCHIMB
Nachmias & Finkels

No. 8 în noul palat Dacia-România, strada Lipscani, în fața palatului băncii Naționale
Cumpără și vinde tot felul de efecte publice, bonuri, acțiuni, scotează cupoane și face orice schimb de monezi.

SALVADENT

REMEDIU SIGUR pentru înlăturarea durerilor de măsele și de dinți stricați, precum și a boalelor de gingii, gură și gât, vindecând chiar nesuferitul miros de gură și guturaiul: (troahnă, răgușală, gâlcile, anghină, abudă, orbalți, fisturi, roșeață, gingiile mâncate, umflături în fălei, năjid, piatra și putregaiul dinților gănuști).
SALVADENTUL se mai poate întrebuința cu succes și în contra scurgerilor de urechi și de nas înlocuind nesuferitul „Iodoform” în toate ranele și rămirile, ca pansament.
Pentru salvarea denturii, vindecarea boalelor aci arătate și desinfecția igienică a gurei, s'a găsit numai acest remediu sigur numit **SALVADENT**, aprobat de consiliu sanitar superior civil și militar, precum și de înaltele autorități științifice, în urma experimentărilor bine apreciate prin spitale, Laboratorii universitare și Cabinetele ale dentiștilor, precum și prin numeroasa clientelă a mai multor medici cu reputație distinctă, asigurând prin certificate, buletine, scrisori de felicitări și mulțumiri multe pentru prețioasa descoperire a **SALVADENTULUI**, inventat de d-nu **S. Popini**, vechiul farmacist șef al spitalelor civile din capitală, care a isbutit să prepare acest medicament sub formă de pulvere antisepctică, analgesică, calmantă, topică, rezolutivă, descongestionând membrana mucoasă și desinfecțând energia gura, fără nici un pericol de otrăvire; înghițindu-se chiar și de un copil, de orice vârstă din boalele arătate **SALVADENTUL** se suflă în gât. Gustul și mirosul medicamentului sunt destul de plăcute.
SALVADENTUL se găsește la toate farmaciile (Depozite la drogeriile din București precum și la Administrația ziarului „Universul”), și la inventator.
Cutia 1 Leu.

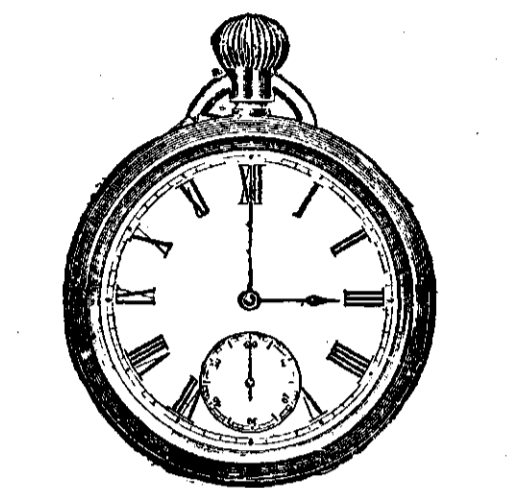
POMADA ITALIANĂ

Contra cheliei găsim în fie-care zi în ziare, proclamate ca remedii sigure, niște specialități neeficace și chiar periculoase. Pomada pe care noi o prezentăm publicului nu trebuie de sigur pusă în rândul acestor false remedii și miile de vindecări obținute atestă eficacitatea și infailibilitatea ei.
Pomada Italiană e un produs serios studiat, stimulant și nutritiv, un regenerativ foarte puternic al părului și infailibil, ale căre proprietăți balsamice, introducându-se prin porii pielii, întăresc rădăcina părului, împiedică atrofierea bulbilor și face să crească în câte-va săptămâni părul și barba, dacă vitalitatea tubului capilar nu e de tot stinsă.
Pomada Italiană, afară de aceea că oprește căderea părului și curăță părul de toate murdăriile ca: mătreața și altele, ținându-l tot-d-a-una sănătos, moale și lucios, mai are și incontestabila proprietate de a preveni albirea părului.
Pomada Italiană redă părului lucirea sa și e foarte folositoare pentru copiii mici, de oare-ce, pe lângă că ea curăță perfect părul, îl face să devie des și creș.
Recomandăm această pomadă, care posedă cel mai plăcut miros, pentru întrebuințarea zilnică ca să evite cosmeticurile vătămătoare pentru fixarea părului, cari sunt cauza principală pentru care se strică țesătura capilară.—Flaconul lei 4.50.
N.B.—Am constatat că niște speculanți au falsificat această pomadă imitând eticheta și altele. Pentru ca publicul să nu fie înșelat, înștiințăm că adevărata pomadă italiană se vinde în București numai la administrația ziarului „Universul”, strada Brezoianu No. 11, și la Biurul calculator Calea Victoriei No. 150.
Se mai găsește și în următoarele orașe principale: In Galați: la corespondentul nostru, strada Domnească, sub hotel Concordia, vis-a-vis de noua cofetărie Centrală.—In Iași: la d. E. I. Brumer, depozit de ziare, str. Golia No. 46, foste dughenele băncii.—In Brăila: la d. Constantin Popescu, librar, calea Regală No. 31.—In Craiova: la d. I. G. Coșoveanu, librar și depozit de ziare, strada Unirei.—In Roman: la librăria K. Rotttemberg, strada Ștefan-cel-Mare și strada Primăriei.—In T-Ocna(jud. Bacău): la d. I. Apostol.

STATIUNEA CLIMATICA „SOLCA”
IN BUCOVINA

Deja de mult cunoscută publicului român, situată la o pozițiune naturală admirabilă, incongruată de păduri de brad și molid, cu aer foarte ozonifer și lipsit de colb, cu două stabilimente de hidroterapie, înzestrate cu cele mai noi și bune aparate hydro și electroterapeutice, cu izvoare minerale naturale de tot felul, precum băi de slatină naturală din izvoare din Solea, băi din extract de frunze de brad, molid, etc., băi de săpun, malt, etc., cu o altă secțiune de electroterapie, masaj și cură de inhalățiune. «Cure pneumatice după modelurile din Gleichenberg și Reichenhall».
Cure cu zer de oase (jintită), lapte dulce și kefir.—La stațiunea climatică Solea, se află locuințe frumoase, confortabile și estine, o bucătărie excelentă și camere complet aranjate.—Prețurile foarte moderate.
Sezonul începe la 15 Mai și durează până la 15 Septembrie
In timpul sezonului se află la Solea o muzică foarte bună, teatru, reuniuni, etc. Două medici, farmacie și un biuro de telegrafo-poștal, se află la dispoziția vizitatorilor.
Din România calea cea mai apropiată este prin Bărdăuți, Ițcani, Hadikfalva, Rădăuți. Informațiuni precum și prospecte se dau de
Președintele comisiei de cură,
Dr. H. PORAS.

Mare deposit de ceasornice

NE MAI POMENIT DE EFTIN

Ceasornic de buzunar, de nichel (remontoir)	5.60
Frumoase ceasornice de masă, cu deșteptător	5.40
Ceasornice de masă cu deșteptător, de lemn sculptat, înălțime 35 centimetri. Aceste ceasornice sunt o adevărată podoabă pentru un salon. Nicol cu 40 lei nu se pot cumpăra în România asemenea ceasornice. Noi le vindem numai cu	15.50
Ceasornice de masă cu deșteptător, formă patrată de aluminiu și metal galben așa zise <i>Mercur</i> , de o frumusețe și eleganță rară. Le vindem cu prețul fabricii	14—
Ceasornice de masă cu deșteptător, de metal, așa zise <i>Student</i> . Foarte frumoase și solide	10.50
Ceasornice remontoir de nichel	9.—
Ceasornice remontoir cu 2 capace frumoase gravate de metal soarelui aurite cu aur cel mai fin, pentru bărbați, care nu se poate deosebi de un ceasornic de aur veritabil	15.50
Același ceasornic cu un capac, pentru dame	17—
Ceasornice de argint cu 2 capace frumoase gravate și aurite cu aur cel mai fin pentru dame. Nicol o deosebire cu un ceasornic care se vinde cu 150 lei.—Bucata numai	21.—
Ceasornic de metal oxidat cu un capac (remontoir-encore), pentru bărbați	14.50
Același ceasornic pentru dame	16.50
Ceasornic remontoir de metal oxidat zugrăvit cu flori (noutate) pentru bărbați	16.50
Ceasornic remontoir de argint cu două capace frumoase gravate, pentru bărbați	19.50
Același ceasornic cu un capac pentru dame lei 19 și cu două capace	20.—
Ceasornic de precizie remontoir (obser. Watch), superior ancrei, de nichel oxidat și de metal alb extra, pentru bărbați	22.50
Frumoase ceasornice de metal oxidat (Calendar-encore) indicând orele, minutele, secunde, zilele, lunile, cât avem ale lunii și fazele lunare, bucata numai	82.—
Ceasornic remontoir de aur 14 carate cu un capac frumos gravat, pentru dame	34.50
Frumoase lanțuri de oțel pentru ceasornice	—70
Același lanțuri aurite sau argintate	—90
Alte lanțuri mai fine cu lei 1.20, 1.50 și 2 lei bucata.	

Specialitate de Gritajuri de rețea de ori-ce dimensiuni pentru garduri și colivii pentru paseri de curte. Rețea pentru a apăra geamurile de piatră și altele. Tot felul de țesături de sirmă de fer, aramă, oțel, zingat pentru site de cernut făina, ciure pentru ales grâu, orz și altele, se efectuează în fabrica de țesături de sirmă a lui
LUIGI CAPRARI
Calea Griviței 110 București
Aci de asemenea este fabrica specială de rețele pentru site de batose.

Conserve Franceze
Mazăre fină lei 1, cutia.—Ciuperci albe lei 1.50 cutia.—Fasole fină lei 1.50.
De vânzare la Administrația ziarului UNIVERSUL, strada Brezoianu, No. 11 București.

Apa de Genova

O nouă descoperire deja premiată cu 23 medalii la expozițiile naționale și internaționale.
Putem asigura că nici o apă cunoscută până acum nu are calitățile acesteia.
Două sau trei picături turnate pe o batistă dau un miros foarte plăcut și foarte suav. Cu opt sau zece picături într-o jumătate pahar de apă, spălându-se gura, risipește mirosul urit, curăță dinții și întărește gingiile. Cu două lingurițe, în două pahare de apă, spălându-se cine-va de două ori pe zi, întărește vederea, conservă, în tărește și reînflăorește esențială cărnurile și curăță pielea, face să dispară bucele accidentale și ori-ce pete, precum și încrețiturile feței. Pentru băi, o sticlă din această apă întărește corpul, face să dispară ardoarea și ariditatea pielii, mâncărimea, distruge ori-ce miros urât al nădușei și procură o stare de bine neexplicabilă. Câteva picături turnate pe un fer roșiu, răspândește un miros din cele mai plăcute curățind aerul stricat al odăilor. O linguriță ordinară într-un pahar cu apă depărtează de ordină mâncărimea și dureres când cine-va și rade barba. Mirosind-o des depărtează frigurile intermitente așa de desprin locurile băltoase sau nesănătoase și este un preservativ excelent contra boalelor molsipitoare și epidemice.
Flaconul mic, lei 1.60,—flaconul mijlociu, lei 2.65,—flaconul mare, 5 lei.
Se mai găsește și în următoarele orașe principale: In Galați: la corespondentul nostru, strada Domnească, sub hotel Concordia, vis-a-vis de noua cofetărie Centrală.—In Iași: la d. E. I. Brumer, depozit de ziare, str. Golia No. 46, foste dughenele Băncii.—In Brăila: la d. Constantin Popescu, calea Regală No. 31.—In Craiova: la d. I. G. Coșoveanu, librar și depozit de ziare, str. Unirei.—In Roman: la librăria K. Rotttemberg, strada Ștefan-cel-mare și str. Primăriei.—In T. Ocna (jud. Bacău): la d. I. Apostol.

MEDIC ȘI CHIRURG
Z. OTTO
Am onoare a anunța onor. public și în special onor. mea clientelă că m'am mutat (Calea Victoriei No. 111 (pe lângă Mogoșoaia), unde dau consultații medicale pentru ori-ce fel de boale de la 8—10 ore dimineața de la 2—4 ore după prânz și de la 6—8 ore seara.—Tot odată îmi permit a atrage atenția suferinșilor că, cunoscând de aproape toate medicamentele reșosului Doctor Drasch, precum și metoda sa de tratament, pătimășii cari doresc a fi tratați după metoda demnului Dr Drasch, vor fi tratați ast-fel.
Bólele secrete la bărbați și femei sunt tratate cu succes sigur după metoda mea.
Tuberculoza (oftică, atac), la începutul ei, dacă nu va fi prea avansată, garantez completă vindecare; o mulțime de acte de mulțumiri stă la dispoziția bolnavilor.

Orice Bătătură
DISPARE IN CATE-VA ZILE
— întrebuințând premiul „CALIFUG LASZ” —
Efect sigur garantat.
Un flacon Lei 1.60.— Se află de vânzare la administrația ziarului „Universul” și la depozitele de ziare din Craiova, Galați Brăila și Iași.

!16.500 CEASOARNICE! A. Wasmuth & Comp.
— CU INELE CONTRA BĂTĂTURILOR —
s'au vândut în timp de 9 luni în România
Dovadă că aceste inele constituiesc astăzi **CEL MAI SIGUR REMEDIU** în contra bătăturilor, depărțându-le, fie ele cât de înrădăcinate, în timp de 3 până la 4 zile.
Costul Ceasornicului Lei 1.25. — De vânzare la toate farmaciile și drogeriile din țară.
Depoul general pentru toată România la **VICTOR THÜRINGER**, farmacist, București, Calen Victoriei 154, de unde se trimete contra Ln. 1.60 franco în ori-ce localitate țerei.

Eliseum „LUTHER”
IN TOATE ZILELE
CONCERT MUZICAL
Dirigeat personal de d. Capel-maistru
KRATOHWIL
BERE EXCELENTA
MÂNCĂRI RECI
Tram-care la dispoziția publicului

Cură de Primă-vară
Cele d'întăiu săptămâni de primă-vară sunt de obicei timpul în care aveam trebuință de un corectiv al funcțiunilor corporale adese-ori alterate prin viața de iarnă. Pentru acest scop.
MATTONI'S GIESSHÜBLER
cea mai curată
APA MINERALA
aprobată de Academia superioară de medicină din Paris, este recomandată în special din partea medicilor.
Pentru cură de casă și anume și Cură anterioară a băilor: Karlsbad, Marienbad, Franzensbad și alte locuri de cură.
Heinrich Mattoni, Karlsbad și Viena.

Anunțiu foarte important
PREȚURILE REDUSE, Eftin de tot.
— Pentru sezonul verii, Sărbători și vizite —
Dulcețuri toate fructele cu vanilie foarte eftine; șerbeturii toate gusturile . . . kilo 1.60
Sirop smeură, lămâie, vișine, coacăze . . . 2.—
Licheruri Ananas, Șartroze, Benedictine, Chiuraso, Piperment . . . 2.80
Alaș Cmel veritabil . . . 2.40
Licher Napoleon . . . 2.—
Cacao a la vanilie . . . 3.50
Rhumuri și Licheruri de fructe și vișinate.
Rumuri Englezești . . . kilo 1.50
Jamaică . . . 2.40
Vanilie și Ananas . . . 3.20
St. Georges . . . 4.—
St. Helenes . . . 5.50
MARE DEPOSIT DE SPIRIT RAFINAT
Spirt dublu rafinat . . . Litru 1.80
Spirt de vin pe fructe . . . 1.50
Alcool absolut 96 la 100 . . . 2.—
Spirt de lustru și mașină . . . 1.80
Tuiică veritabilă bătrână Litru 1.20, 1 și 90 b.
Prăjiturii proaspete în fie-care zi 10 b. bucata.
Rachiuri cu bune gusturi pentru menagiu caset de la 1 fr. litru în sus.
Bomboane, șampanie, licheruri streine, pentru nunți și botezuri, foarte eftine.
Toate mărfurile de cofetărie cu prețuri admirabile de eftine.
Pentru d-nii cafeșii și comercianții se face reduceri din acestea.
Cofetăria, T. D. Crețulescu.
— La inger —
1590.—(10) Str. Carol I No. 47.

MARE DEPOZIT
de
PĂLĂRII
— Pentru Bărbați și Copii —
de la lei 1.70 până la lei 5.50 bucata
La administrația ziarului „Universul” Strada Brezoianu No. 11, a sosit un transport de pălării, fason ultima modă, cari se vând cu următoarele prețuri:
Pălării moi pentru vară . . . Lei 1.70
Pălării moi ultima modă . . . 3.—
Pălării tari ultima modă . . . 4.80
Pălării tari ultima modă . . . 5.50
Pălării roșii, verzi și albastre, pentru copii . . . 2.50
Pălării marine pentru copii . . . 3.—
Pălăriile sunt de culoare neagră, maron gri, beige și tabac.
Nici un 40 la sută mai scump nu se pot găsi asemenea pălării în toată țara.
Vindem eftin ca să aducem serviciul publicului nostru cititor.